

ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 4 – srpen 2017 • Ročník 19 • Cena 5,- Kč

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

„Slavnostní rozloučení s žáky 9. třídy“

„Poslední červnový den jsme se rozloučili se žáky 9. třídy Základní školy Trhový Štěpánov na Městském úřadě v Trhovém Štěpánově. Pro ně byl tento den posledním a téměř nejdůležitějším dnem na této škole. Tímto dnem pro ně něco velkého skončilo. Museli se rozloučit s částí svého života a zároveň přivítat novou životní etapu. Od dnešního dne budou na svou základní školu jen vzpomínat. Dostali přípravu nejenom na střední školu, ale i pro celý budoucí život. Nejsmutnější je rozloučení s kamarády, ale i s učiteli, které potkávali na školních chodbách celých devět let. Přejeme Vám krásný zbytek prázdnin a držíme Vám palce, ať ten život zvládnete!“

Foto: Josef Korn

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v úvodu mého příspěvku Vás co nejsrdečněji zdravím. Krásné letní počasí je v plném proudu, školáci vstoupili do druhé poloviny prázdnin, mnozí z nás užívají letní dovolené, zemědělci sklízí plody své práce – žně vrcholí. Tento čas patří mezi nejkrásnější období roku.

Dovolte, abych Vás seznámil s děním v našem městě a celém správním území.

Asfaltace

Dokončili jsme opravu a asfaltaci místní komunikace v Sedmpánech. Akci provedla firma BES Benešov.

Oprava a asfaltace místní komunikace v Sedmpánech; foto Josef Korn

Dokončení opravy místní komunikace v Sedmpánech; foto Josef Korn

Chodník v Sokolské ulici

Chodník v Sokolské ulici ocení obzvláště starší lidé; foto Josef Korn

Oprava fasády

Ve Střechově nad Sázavou jsme opravili fasádu a okapy prodejny a pohostinství. Na provozování tohoto objektu se zatím nenašel nájemce.

Oprava fasády a okapů na prodejně ve Střechově nad Sázavou

Jídlna v Základní škole Trhový Štěpánov

Probíhají práce na odstranění havarijního stavu rozvodů pitné vody v jídelně Základní školy Trhový Štěpánov. Jsou vyměněny všechny rozvody jak v jídelně, tak v kuchyni, skladech a dokončeny nové obklady. Nyní nastoupí malíři.

Odstranění havarijního stavu rozvodů pitné vody v jídelně základní školy; foto Josef Korn

Stará hasičská zbrojnice s přístřeškem

Provádíme opravu staré hasičské zbrojnice s přístřeškem v Dubějovicích. Odvlhčení, oprava střechy.

Dotace

Získali jsme dotaci na traktor ze Státního zemědělského intervenčního fondu, traktor bude využíván pro potřeby města.

Získali jsme dotaci na „Opatření ke zvýšení bezpečnosti a zklidnění dopravy v ulici Vlašimská“.

Byl vysoutěžen dodavatel opravy ulice Zahradní fir-

Pořízení nového traktoru, který bude využíván pro potřeby města; foto Josef Korn

mu BES Benešov, práce začnou po podpisu smlouvy.

Letní kino

Zorganizovali jsme produkci letního kina na hřišti FK Trhový Štěpánov, tato oblíbená akce přispěla ke kulturnímu využití našich občanů.

Služby

Kadeřnictví paní Petry Kolesárové Azouzi bylo 26.7.2017 přestěhováno z budovy Mateřské školy Trhový Štěpánov do budovy č. p. 143 pod úřadovnu České pošty.

Kadeřnictví má své nové místo pod úřadovnou České pošty; foto Josef Korn

Blahopřání

Blahopřeji panu Lubomíru Pazourovi z Trhového Štěpánova k jeho životnímu jubileu 60. narozenin. Dlouhá léta pracuje ve veřejných funkcích jako zastupitel, člen komisi Rady města. Je aktivním členem Sboru dobrovol-

ných hasičů Trhový Štěpánov (39 let). Zastává funkci velitele zásahové jednotky města JPO II. Je nositelem mnoha hasičských vyznamenání. Hasičina je jeho velkým posláním, kterému dal velkou část svého srdce.

Děkuji za jeho obětavou práci pro Město Trhový Štěpánov a Hasičský sbor. Přeji spokojenost a stále zdraví.

Lubomír Pazour z Trhového Štěpánova; foto Josef Korn

Poděkování

Děkuji hasičům za profesionální zásahy u mnoha požárů obilných polí v letošním horkém počasí. Hasiči svou profesionalitou s rychlým nasazením minimalizovali ztráty zemědělcům.

Profesionální zásahy požárů obilných polí; foto Josef Korn

Děkuji všem občanům, kteří vzali výzvy města na vědomí a přestali parkovat automobily na chodnících. Přispěla tam i kampaň žáků základní školy, kteří neukázněné řidiče „odměnili“ vlastnoručně vyrobeným letáčkem, a naopak ukázněné řidiče také. Děkuji učitelům a žákům Základní školy Trhový Štěpánov, kteří se na této kampani podíleli.

Žáci ze Základní školy Trhový Štěpánov bojují se špatným parkováním vlastnoručně vyrobenými letáčky; foto z archivu ZŠ

Vážení spoluobčané, děkuji Vám za spolupráci a podporu, studentům a žákům přeji krásný zbytek prázdnin a šťastný vstup do nového školního roku.

Srdečně Vás všechny zvu na tradiční Štěpánovskou pouť 27. srpna 2017, která bude na Náměstí.

Přeji pohodu a stále zdraví.

Josef Korn, starosta města

ŠTĚPÁNOVSKÁ POUŤ

27. SRPNA 2017, NA NÁMĚSTÍ

PROGRAM:

PÁTEK 25. 8. - 20.00 POUŤOVÁ ZÁBAVA **"TEPLÁ BUCHTA"** (SOKOLOVNA)

SOBOTA 26. 8. - 12.00 POUŤOVÉ ATRAKCE (NÁMĚSTÍ)

- 17.00 **"ROCKOVÁ POUŤ"** (U NÁDRAŽÍ)

NEDĚLE 27. 8. - 8.30 POUŤOVÁ **MŠE SVATÁ** V KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE

- 10.00 - 16.00 DECHOVÁ HUDBA **SEBRANKA**

- 12.00 - 13.00 **HELIGONKY**

Změna k lepšímu

V minulém čísle zpravodaje byl otištěn článek o automatech na jízdenky ve vlacích České dráhy na regionálních tratích. Máme pro všechny dobrou zprávu:

Od 1. července 2017 mohou strojvedoucí opět prodávat jízdenky, prodej z automatů zůstává i nadále zachován, ale jen jako doplňkový.

Františka Pacovská

Město Trhový Štěpánov recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevilo životnímu prostředí

Loni občané města Trhového Štěpánova odevzdali k recyklaci 379 televizí, 121 monitorů a 3 193,00 kg drobného elektra.

Snaha obyvatel recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Město Trhový Štěpánov obdrželo certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektra ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společ-

nosti ASEKOL, která s městem dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytríděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané našeho města v loňském roce vytrídili 379 televizí, 121 monitorů a 3 193,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 144,58 MWh elektřiny, 7 006,71 litrů ropy, 679,46 m³ vody a 6,61 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 31,82 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 140,83 tun. Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně

400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík. Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich

sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Mgr. Jan Vrba, společnost ASEKOL a.s.

Tradiční Štěpánovský jarmark

Dechová hudba Křídlovanka

Na své si přišly i děti a užily si pouťové atrakce

Poslech heligonek - zleva Jaromír Veselý a Ladislav Strnad

Spokojení občané při poslechu hudby a pochutnávání si na občerstvení

Vystoupení žáků Základní školy Trhový Štěpánov pod vedením Mgr. Moniky Mendové

V sobotu 24. června 2017 se konal tradiční „Štěpánovský jarmark“. Akce probíhala na Náměstí v Trhovém Štěpánově. Počasí přálo, sluníčko hřálo, a tak občané uvítali posezení pod korunami stromů, které vytvořily příjemný chládek při poslechu hudby. Od 11.00 hodin začala hrát dechová kapela Křídlovanka, která se střídala s poslechem heligonek. Rodiče si přišli poslechnout své děti při pěveckém vystoupení žáků Základní školy Trhový Štěpánov s hudebním doprovodem na klávesy Mgr. Moniky Mendové. Nechybělo občerstvení, které dodalo na dobré náladě. Letošní jarmark byl obohacen pouťovými atrakcemi - velký a malý kolotoč, twister, aqua zorbing, šmoulí skluzavka, velký hrad, houpačky

a střešnice. Přítomní využili kočár s koňmi pro projížďku Městem Trhový Štěpánov. Od 19.00 hodin si přišli na své ti, co mají rádi pořádný bigbít. Vystřídaly se skupiny Noc a Rocktom. Zábava pokračovala do pozdních večerních hodin.

Děkujeme všem za účast. Vytvářeli jste přátelskou atmosféru na jarmarku, která dodala celé akci ten správný šmrnc.

Štěpánka Bézová, foto František Skalický

*Pan starosta Josef Korn poděkoval
všem hudebníkům a zpěvákům jarmarku*

Tam kde se žije pohybem

Víceúčelové hřiště Trhový Štěpánov, nacházející se za budovou základní školy, poskytuje již od roku 2011 své prostory ke sportování a dalším volnočasovým aktivitám občanů Štěpánovska i širokého okolí. Na své si přijdou především vyznavači míčových sportů. K dispozici je multifunkční plocha s možností tří hřišť na volejbal nebo nohejbal. Po úpravách může sloužit jako hřiště na malou kopanou, házenou a basketbal. Pro atlety se nabízí tartanová rovinka v délce 60 metrů ukončená sektorem skoku do dálky. Dále je k dispozici hřiště na plážový volejbal a tenisový kurt. Lanová dráha, houpačky, provazová pyramida s klouzačkou a několik stanovišť na procvičení síly a obratnosti vybízí k dětskému dovádění. Odpočinout si lze posezením u ohniště nebo na travnatých plochách mezi zelení. Samozřejmostí jsou sprchy a sociální zařízení. Od března do listopadu je areál prakticky v nepřetržitém provozu vždy od 9:00 hod. Zavírací hodiny jsou upraveny s ohledem na roční období a délku dne. Přes prázdniny je otevřeno do 21:00 hod. Během školního roku využívá sportoviště přednostně Základní škola Trhový Štěpánov pro výuku tělesné výchovy. Firmy a organizace zde pořádají své sportovní dny a o prázdninách slouží k vyžití dětí z táborů. V srpnu

Lanová dráha, houpačky, provazová pyramida, několik stanovišť na procvičení obratnosti vybízí k dětskému dovádění; foto Petr Křepela

pořádá Město Trhový Štěpánov pravidelné nohejbalové a volejbalové turnaje. Letošní ročníky proběhnou v termínech: 12.8. nohejbal a 19.8. volejbal. Pro obyvatele Města Trhový Štěpánov, Dalkovic, Dubějovic, Sedmpán, Střechova a Štěpánovské Lhoty je užívání celého areálu bezplatné. Pro ostatní je zpoplatněno hřiště na tenis a plážový volejbal. Pro všechny zájemce o plážový volejbal a tenis je nutná předchozí telefonická rezervace u správce hřiště na tel. 725021705 a to minimálně hodinu předem. Areál je možno si pronajmout dle stanovených podmínek na celodenní i krátkodobé volnočasové akce se sportovním zaměřením. O víceúčelové hřiště se v letošním roce starají pan Petr Křepela a pan Václav Mach, kteří mimo údržby zeleně, hracích ploch a nezbytných oprav sportovního zařízení také zajišťují v pracovních dnech nepřetržitou službu na místě a rádi zapůjčí sportovní potřeby na tenis, volejbal, nohejbal či další míčové sporty. O proběhlých či připravovaných akcích se mohou občané seznámit na webových stránkách <http://www.trhovystepanov.cz/mesto/viceucelove-hriste/> Přijďte aktivně prožít čas na čerstvém vzduchu a prověřit své tělo pohybem. Odměnou vám bude nejen příjemná únava, ale i pocit dobře stráveného volného času.

Petr Křepela

Víceúčelové hřiště v Trhovém Štěpánově poskytuje již od roku 2011 své prostory ke sportování

Správcem víceúčelového hřiště je pan Petr Křepela, kterému jsme položili několik otázek

V letošním roce vstoupilo hřiště do své sedmé sezóny, jak se daří udržovat plochy zeleně?

Na hřišti se provádí pravidelný úklid sportovišť, dětského hřiště a chodníků. Dále se průběžně upravuje ze- leň. Seká se tráva, ořezávají okrasné dřeviny, živé ploty, plejí se záhony a všechny pískové plochy. Což je hřiště na plážový volejbal, plocha pod lanovkou a veškerá sta- noviště pro procvičení síly a obratnosti. Jednou až dva- krát za rok se provádí postřik proti plevelům.

Byli jste již nuceni přistoupit k náročnějším opravám?

Co se týká větších oprav a úprav tak se v roce 2013 podařilo postavit tenisovou stěnu a k ní ze strany ke ško- le položit nový koberec z umělé trávy. Vše se podařilo vybudovat svépomocí za podpory města Trhový Štěpá- nov. V letošním roce probíhá čištění tenisového kurtu od mechů, nečistot a naplavenin. Dále bude probíhat

O hřišti se starají zleva Václav Mach a Petr Křepela, správce víceúčelového hřiště; foto Josef Korn

oprava a nátěry dřevěného mobiliáře hřiště. Jedná se o tribuny, lavičky a odpadkové koše. U tribun bude nut- no provést před nátěrem výměnu poškozených prken.

Potýkáte se s nějakými problémy ze strany návštěv- níků?

Potýkáme. Řešíme porušování zákazů kouření, jízdy na kole atd. Ale největší problém máme s návštěvníky, kteří přelézají a podlézají oplocení hřiště, čímž ho znač- ně poškozuji. V letošní zimě jsme měli dokonce případ, kdy někdo rozstříhl oplocení včetně tažných drátů. Nic se nikde neztratilo, tak si můžeme pouze klást otázku, zdali šlo o přípravu krádeže nebo o potřebu způsobit škodu? Ať je to jakkoli, rozumný člověk to nepochopí. Jsou to naštěstí ojedinělé případy, naprostá většina ná- vštěvníků se chová dle zásad slušného chování.

Jste uprostřed léta, jak využívají hřiště občané Ště- pánovska? Jsou prostory zajímavé i pro vzdálenější sportovce?

Hřiště využívají jak místní návštěvníci, tak návštěvní- ci ze vzdálených obcí. Nejvíce je využíváno hřiště na plá- žový volejbal a tenisový kurt. Na plážový volejbal máme denně, mimo pátku a soboty, pravidelné rezervace. Do- konce nás pravidelně navštěvují sportovci z Vlašimi, kte- ří si hřiště velmi pochvalují. Volejbal a tenis je nutno pře- dem osobně nebo telefonicky rezervovat (tel. 725021705).

Na jaké akce se můžeme ještě těšit v letošním roce?

V letošní sezóně se uskuteční dvě pravidelné akce po- řádané Městem Trhový Štěpánov. 12.8.2017 nohejbalový turnaj a 19.8.2017 volejbalový turnaj.

Štěpánka Bézová

Hluboký zásah do života zdejších občanů způsobilo založení Jednotného hospodářského družstva dne 6. srpna 1957

Dnes, kdy se Vám, čtenářům, dostává do rukou nové číslo Zpravodaje, přehouply se letní prázdniny do své druhé poloviny a zemědělci finišují se sklizní obilí, za- vzpomínejme si spolu na dobu před šedesáti lety, kdy se začalo zemědělské družstvo v našem městě teprve rodit. Hluboký zásah do života zdejších občanů způsobilo za- ložení Jednotného hospodářského družstva dne 6. srpna 1957. Bylo založeno na podnět některých zemědělců za spoluúčasti členů místního národního výboru na ustavující schůzi v osvětové jizbě v budově MNV. K této důležité schůzi přijel také zástupce okresu, pře- seda okresního národního výboru ve Vlašimi, Josef Tušl. Schůze se účastnilo celkem 17 zemědělců, kteří se roz- hodli, že upustí od starého způsobu hospodaření a založí JZD třetího typu. Zvoleni: předsedou František Boušek, č. 107, k jeho ruce 5 členů představenstva, Ladislav Kott,

Emanuel Pazour, Antonín Tomaides, Josef Šiška, Štěpán Johanis. Členové revizní komise – Antonín Novotný, Marie Vlasáková, František Tomsa. Za rušné debaty ujednáno postavit ještě tohoto roku drůbežárnu nad Holubovým mlýnem a v roce 1958 kravín za kapličkou. Provedeny adaptace u Hospergrů č. 47, Kottů č. 76, Čer- venků č. 35, Bílků č. 54 a u Vobeckých č. 181. Kromě výše vzpomenutých funkcionářů se stali členy družstva Josef Prokop, Josef Červenka, Milada Hejná, Jiří Hospergr, Ja- roslav John. Později se ještě připojili (24. srpna 1957) Václav Špoula, František Motýčka, Marie Kosánová, Václav Šebesta, Josef Lejčko, Božena Bílková, Emilie Ne- břenská, Ludmila Šišková. Dne 19. září přijati další čle- nové – Ant. Duda, Ant. Pacola, Ludvík Cigler, Karel Ko- řínek, Ladislav Sviták, Josef Dvořák, Kadleček František, Anna Špičková, Marie Zadáková.

Dne 21. září 1957 proveden svod krav a skotu vůbec do adaptovaných stájí. Provedena výměna pozemků. Za tím účelem přijel sem z krajského národního výboru ing. Černý, který se ujal rozměrování. JZD má asi 200 ha půdy. Směna pozemků prováděna celkem klidně, ač se mnozí hospodáři těžce loučí s poli, na nichž pracovali staletí jejich předkové. Nečlenové dostali výměnou pozemky po členech družstva, t.j. pole, která zůstala mimo hony. Celkem je 12 honů. Každému členu ponechán záhumenek 50 arů půdy, který si může obdělávat pro sebe a pro svou rodinu. Každý člen odevzdává družstvu živý i mrtvý inventář mimo záhumenek, jednu krávu, 1-2 vepře a slepice. Poměr mezi jednotlivými členy byl při tvoření družstva přátelský, důvěra a pochopení pro společnou věc. Díky příznivému počasí na podzim bylo možno všechny hony dobře zpracovat, řádně obsít, takže nezůstalo nic neobseto. JZD plánuje stavbu kravína za kapličkou, drůbežárnu a vepřín. Zakoupeny hospodářské stroje, traktor, nákladní auto. Se státní traktorovou stanicí navázána přátelská spolupráce.

Založením jednotného hospodářského družstva nastaly v Trhovém Štěpánově dalekosáhlé změny v hospodaření. Záleží nyní na členech, aby v jednomyslnosti, naprosté shodě, důvěře a poctivé práci všichni přiložili ruku k dílu. Pak se jistě toto dílo podaří, a přáli bychom mu, aby se stalo nejlepším družstvem v celém kraji.

Státní traktorová stanice zaznamenává nový pokrok. Od roku 1948 měla své středisko na Kostelíku, v červnu 1957 byla přenesena do Trhového Štěpánova, do dílen bývalého starosty Josefa Tomaidesa č. 98. Důvod - rozvoj socializace venkova toho vyžaduje, zvláště nyní, kdy je zde založeno JZD. Spolupráce s JZD je vskutku příkladná. Vedoucím je František Váška. STS hlásí 10,8 traktorových jednotek. Pracuje ve dvou dílnách, má k dispozici kancelář a garáž. Na počátku bylo v jeho obvodu pouze jedno jednotné hospodářské družstvo, a to v Malovidech. Do konce roku 1957 přibýlo JZD ve Štěpánově, Lhotě a Sedmpánech o celkové výměře družstevní půdy 800 ha. Středisko STS zajišťovalo provedení veškeré polní práce nových JZD, hlavně při těžké polní orbě. Vypomáhalo i družstvu v Křížově a u státních statků. STS provádí práce všude, kam je pozvána a pomáhá hlavně na polích, při výstavbě kravínů, pečuje o přísun stavebního materiálu, provádí strojní odklizení kolem staveb, při planýrování. Hodlá postavit administrativní budovu a byty pro personál, kůlny na nářadí a stroje, kombajny, vydláždit dvůr. Vedoucí František Váška horlivě vykládá o své práci, je nadšeným propagátorem STS a JZD. Usmívá se: „Před příchodem STS do Štěpánova se zemědělci bránili traktorce a měli plno obav před JZD. Jen co sem přišla strojní traktorová stanice, začalo se dělat, za tři měsíce se zrodilo i zde JZD. Kam my přijdeme, tam se to začne hýbat, postaráme se o založení družstva!“ Socializace venkova je na postupu a na dobré cestě. Na začátku

mělo JZD pouze 17 zakládajících členů. A bylo mezi obyvatelstvem povětšinou přivítáno s jistou nedůvěrou a s rozpaky. Přesto k 31. prosinci 1958 mělo již 48 členů. Na začátku roku obdělávalo 183 ha, na konci roku již 313 ha. Obdělává 287 ha orné půdy, zbytek připadá na louky a pastviny. Lesy má ve správě stát. K 1. lednu mělo JZD 109 kusů hovězího dobytka, ke konci roku již 191 kusů, na začátku 13 koní na konci roku 20 koní, 1 traktor, 1 nákladní auto, 250 slepic. Vepřů na začátku 60 kusů, na konci roku 130 vepřů. Poněvadž není ještě dostavěn kravín, byl umístěn dobytek u soukromníků - členů JZD. 32 dojníc u Hospergrů a 13 kusů u Červenků, na konci roku u Bílků 17 kusů. O dobytek pečují domácí. U Hospergrů dojí s. Boušková a Ludmila a Marta Johnisovy, u Červenků Marie Špoulová, u Bílků Marie Zemanová. Za pracovní jednotku byla vyplacena záloha 7 Kčs, na konci roku doplatek 3 Kčs, úhrnem 10 Kč. Členové dostávají naturálie - 2,5 kg na jednu pracovní jednotku obilí a 2 kg brambor. Každý člen drží tzv. záhumenek - 50 arů nad městem, za hřbitovem a na Oboře. Člen si může držet 1 krávu, 1 kozu, 15 slepic, 10 husí a 2 vepře.

Při založení JZD vnikla hned nesnáze, kam umístit dobytek. Je přirozené, že dosavadní umístění po domech je pouze dočasné, protože naprosto nevyhovuje. Členové pomýšlejí na velkovýrobu, na zvýšení produkce, hodlají opatřit co nejlepší druhy krav, poněvadž dobytek zdejších občanů je degenerovaný a nezaručuje úspěch. A tak bylo již na ustavující schůzi usneseno, že si družstvo postaví vlastní kravín. Je to vlastně stavba typová - v režii družstva. Stát poskytuje úvěr 55 % celkového nákladu, zbytek platí JZD. Rozpočet na kravín činí 900.000 Kčs. Kromě zkušených zedníků a dělníků pomáhali obětavě při stavbě členové družstva, bylo odpracováno asi 3 000 pracovních hodin. Družstvo si pořídilo traktor, který má na starosti Jaroslav John, jinak pomáhaly traktory místní STS. Se stavbou kravína započato 1. dubna 1958. Do konce roku byl úplně hotový, chybí jen voda z obecní vodárny, ale na vodovodu se pracuje a je naděje, že bude brzy dokončen. Polní práce, orání, setí, sekání prováděla většinou STS. Nepříznivé počasí v roce 1958 brzdilo práci družstva. Bylo mokro, práce probíhaly za ztížených podmínek. Následkem stálých dešťů se urodilo málo obilí i málo brambor. Průměrný výnos na 1 ha - žito 19,5 q, pšenice 17,6 q, ječmen 18 q, oves 20 q, řepka, mák a cukrovka 12 q, brambory 120 q. Kromě kravína postavena drůbežárna, kterou má na starosti M. Nebřenská - chová 240 slepic. Už se pomalu ztrácejí „nudličky a pentličky“, t. j. úzké pruhy políček. Meze jsou rozorány, půda scelována. Začátky byly těžké, družstvo začínalo jako „menšinové“, většina soukromníků stála vedle, není doposud dost pochopení, ale těžkosti se překonávají a členové mají kladné vyhlídky do budoucnosti. JZD se připravuje na stavbu vepřince, který má být umístěn v blízkosti kravína. Za kapličkou plánují družstevníci

soustředění veškeré živočišné výroby. Vyhledky do budoucna? Po překonání počátečních obtíží, po nových zkušenostech s traktory, se stavbou atd., po získání praxe v prvním roku při společném hospodaření, po scelování pozemků a získávání důvěry mezi obyvatelstvem, hledí družstevníci s důvěrou do budoucnosti a věří, že JZD bude i v Trhovém Štěpánově dobře prosperovat ve všech odvětvích. Žňový útulek pro děti je umístěn v nové škole a vede jej učitelka Kaderová, manželka ředitele střední školy ve Zdislavicích. Družstevní prádelna je umístěna v budově MNV a dobře se osvědčila.

Podle Pamětní knihy Města Trhový Štěpánov zpracovala kronikářka obce Miroslava Veselá

Zakládání Jednotného hospodářského družstva v roce 1957

Miloslava Marie Kynčlová M. D. (rozená Tomaidesová)

Narodila jsem se v Trhovém Štěpánově, v hospodě na náměstí, která patřila naší rodině po mnoho generací. Rodiče hospodu provozovali a při tom hospodařili, tatínek navíc pracoval v lidové straně a zabýval se včelařením.

Své štěpánovské dětství jsem prožila v době válečné okupace a během několika svobodných let po válce. Šťastný život v prostředí milující rodiny pro mne skončil nástupem komunistické totality. Abych mohla dát studovat, musela jsem odejít z dohledu místních dozorců nového režimu. Jsem neskonale vděčná svému tehdejšímu učiteli, panu řediteli Karlu Kolmanovi, který mě přes vyslovený zákaz svých nadřízených doporučil ke studiu na gymnáziu v Čáslavi. To mi umožnilo, abych pak mohla dál pokračovat ve svém – již tehdy vytčeném cíli – studovat medicínu. Naše rodina musela překonat mnoha protivenství a mnoho obětovat, aby se to mohlo uskutečnit. Náš rodný dům nám byl jako jediné rodině v obci vyvlastněn, rodiče přinuceni vstoupit do JZD a zařazení mezi „nepřátele lidového zřízení!“

Po gymnáziu jsem z Čáslavi odešla rovnou do Brna, kde jsem po zakončení studia promovala jako dětská lékařka v roce 1959. V roce 1961 jsem se provdala za Dr. Ja-

roslava Kynčla a postupně přivedla na svět dvě děti, dceru Markétu nar. 1961 a syna Jana nar. 1963.

Svou lékařskou kariéru jsem začala praxí v nemocnici ve Strakonici. Po získání pediatrické specializace jsem změnila svůj obor na dospělou interní medicínu a po získání této druhé specializace jsem pracovala na interní klinice v Krči.

Po Sovětské invazi v roce 1968 jsme odešli do Německa, kam byl můj manžel pozván na universitu v Heidebergu. Já jsem tehdy musela absolvovat německou specializační aprobaci a po roce jsem se stala vedoucí lékařkou městské nemocnice ve Schwetzingen. V Německu jsme zůstali celkem čtyři roky a následně jsme se vystěhovali do Spojených Států, kde můj manžel přijal zaměstnání ve výzkumu nových léků. Dva roky mi trvalo učení nového jazyka a odborné přeškolení nutné pro zvládnutí zkoušek vyžadovaných pro licenci v americké medicíně. Specializovala jsem se v interní medicíně a endokrinologii. V roce 1976 jsem si na předměstí Chicaga, otevřela soukromou praxi v tomto odvětví medicíny, ve kterém

Vzpomínka na rodné místo v Trhovém Štěpánově

Můj tatínek s maminkou

pracuji dodnes spolu se svým partnerem, synem Honzou. Medicína pro mě nikdy nebyla zdrojem majetku. Pracuji ráda, ráda pomáhám lidem a jsem šťastná, že tu službu mohu stále ještě na úrovni vykonávat.

Za nedovolený odchod do ciziny jsme byli na doporučení obecního úřadu v Trhovém Štěpánově odsouzeni každý na tři roky vězení a našim rodičům byly zakázány veškeré návštěvy k nám. Tak jsem se nemohla ani zúčastnit tatínkova pohřbu. Po jeho smrti se moje maminka musela vzdát veškerého majetku, aby ji po několika letech povolili vystěhování k nám do USA. Pán Bůh mamince vynahradil naše dlouhé odloučení tím, že s námi mohla žít ve šťastném rodinném kruhu až do své smrti v 97 letech věku. Vytvářela pro nás teplý rodinný krb po celých 27 roků.

Po roce 1989 jsme požádali o navrácení rodinného majetku. Potíže, které při tom nastaly nám přišly velmi podobné těm, které způsobily jeho ztrátu za minulého reži-

Jako lékařka jsem se specializovala v interní medicíně a endokrinologii

mu. Protože nám Pán Bůh požehnal v USA, usadili jsme se natrvalo ve svém novém domově, prodali jsme na žádost obce oba domy městu Trhový Štěpánov – téměř zadarmo – za příslib, že na jejich místě bude vybudován útulek pro staré lidi, který ponese jméno mého otce. Po několika letech jsme zjistili, že domy – spolu se zbytky architektury – byly zbourány a z rodinného křížku před hospodou na náměstí odstraněn nápis „Na památku Antona Kostky“.

Tyto řádky píšu bez hořkosti a neměly by být chápány jako stížnost na minulá bezpráví. Tak šel život! Naopak těším se každý rok z toho, že je mi dopřáno dorazit do štěpánovského kostela – kde jsem byla kdysi dávno biřmovaná panem kardinálem Beranem, a kde dosud nacházím své milé příbuzné a spolužáky a jejich krásné děti, kterým přeji, aby měli požehnání svobodného života v budoucnosti.

Miloslava Marie Kynčlová M. D.; foto z rodinného alba

Moje maminka se dožila 97 let

Manželé Jaroslav a Miloslava Kynčlovi

Dr. Jaroslav Kynčl laureátem ceny Gratias agit 2017

Cenu za šíření dobrého jména České republiky v cizině Gratias agit udělovanou ministrem zahraničí Lubomírem Zaorálkem letos obdrželo v pátek 23. června v Černínském paláci v Praze 15 osobností. Jedním z oceněných byl také Dr. Jaroslav Kynčl (manžel Miloslavy Kynčlové, rozené Tomaidesové z Trhového Štěpánova), který žije v Lake Bluff u Chicaga v USA a je významný vědec a mecenáš kultury a umění.

Cena Gratias agit se uděluje od roku 1997 krajanům a přátelům České republiky bez rozdílu národnosti a státní příslušnosti, nezávisle na zemi jejich původu a současného pobytu, kteří svou dlouhodobou činností nad rámec svých profesionálních povinností nebo významným činem cílevědomě přispěli nebo přispívají

k šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. Mezi laureáty ceny jsou bohemisté, překladatelé, vědci, podnikatelé, umělci, spisovatelé, pedagogové nebo sportovci. Cenou je vedle diplomu symbolický křišťálový globus od akademického malíře Zdeňka Petra. Ocenění není spojeno s finanční odměnou.

Mezi letošními oceněnými byl polský kněz a publicista, dominikán Tomasz Dostatni, OP jeden z prvních polských kněží, kteří začali po sametové revoluci trvale působit v Československu, cenu také obdržela rychlobruslařka Martina Sáblíková a další publicisté, vědci a významní představitelé českých krajských komunit. In memoriam byl oceněn dirigent Jiří Bělohávek.

Dr. Jaroslav Kynčl šestý zleva při udělování ceny Gratias agit

V předchozích letech byla cena udělena například olympionice Věře Čáslavské, spisovateli Petru Sísovi, hokejistovi Jaromíru Jádrovi nebo izraelskému historikovi českého původu Jehudovi Bauerovi. V roce 2013 byl touto prestižní cenou odměněn i Mons. Petr Esterka, biskup pověřený duchovní službou pro české katolíky v zahraničí.

Dr. Jaroslav Kynčl se narodil v Praze 16. srpna 1936. Strávil své dětství v severočeském městě Liberec, kde byl jeho otec Jan Kynčl prezidentem místní pobočky Živnostenské banky. V roce 1939 po nacistickém záboru Sudet, byla rodina vyhoštěna z Liberce a přestěhovala se do Německého Brodu (dnes Havlíčkův Brod), kde Kynčlovi strávili dobu války. V roce 1945 se vrátili do Liberce, ale po komunistickém převratu v roce 1948 se rodina odstěhovala do Aše u Chebu. Zde Jaroslav navštěvoval střední školu. V roce 1954 zahájil studia na Masarykově univerzitě v Brně. Po jejím dokončení se v roce 1961 přestěhoval do Prahy, kde zahájil farmakologický výzkum, vývoj nových léků ve spolupráci s Československou akademií věd a Společností SPOFA. V tomto roce se oženil s manželkou MUDr. Mílou Kynčlovou. V květnu 1968 mohl Dr. Kynčl vycestovat do Spojeného království, aby tam konal přednášky o práci, kterou dělá. Jeden z jeho hostitelů, Dr. Hans H. Heller, který byl sám českým emigrantem, mu doporučil, aby měl vše připraveno pro případ, že by sovětsí vojáci napadli Československo a zastavili pražské jaro. Dr. Kynčl, jeho manželka a jejich dvě děti

pak týden po sovětské invazi do země v srpnu 1968 opustili Československo a odešli do Rakouska. Rodina strávila krátkou dobu v uprchlickém táboře ve Vídni předtím, než bylo Dr. Kynčlovi nabídnuto stipendium Alexandra von Humboldta na Univerzitě v Heidelbergu v Německu. V roce 1971 přijel Dr. Kynčl nejprve sám do Ameriky a získal zde místo ve výzkumu na Clevelandské klinice. O rok později dostal práci v Abbott Laboratories v Lake Bluff, Illinois.

Do USA se za ním v té době přistěhovala jeho rodina. Mezi jeho mnohé profesionální úspěchy patří zejména objev léku Hytrin, což byl první přípravek k léčbě BPH (problémy s prostatou). Kromě své profesní práce je Dr. Kynčl velkým nadšencem pro kulturu a umění. Zaměřuje se především na archivaci a propagaci práce českých exilových umělců. Za tímto účelem např. natočil dokument o básníkovi a umělci Jiřím Kolářovi a provozuje malou galerii ve svém sídle. České veřejnosti v Chicagu je znám jako mecenáš mnoha umělců a řady kulturních podniků, zejména koncertů vážné hudby. Zasloužil se například o uvedení, dnes již světově známého českého klavíristy Lukáše Vondráčka na americkou scénu, zařídil mu studia New England Conservatory v Bostonu a tento umělec se v květnu 2016 stal vítězem prestižní klavírní soutěže královny Alžběthy v belgickém hlavním městě Bruselu. Poprvé přičiněním Dr. Kynčla koncertoval v Chicagu v necelých 10 letech.

Dr. Jaroslav Kynčl se svou manželkou Dr. Mílou jsou také dlouholetými čtenáři a odběrateli Hlasů národa a velkými příznivci naší České misie. Dr. Kynčlovi upřímně blahopřejeme k udělení ceny Gratias agit, kterou byla oceněna jeho celoživotní práce a do dalších let mu přejeme mnoho zdraví a životního elánu k úspěšné realizaci dalších velkých projektů, které má před sebou.

HLASY NÁRODA (podle zpráv Ministerstva zahraničních věcí ČR); foto z rodinného alba

Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek předává cenu Dr. Jaroslavu Kynčlovi

Cena udělená za šíření dobrého jména České republiky v cizině Gratias agit

Hrdinný čin Barunky Kadlečkové

V červnu letošního roku obdržel třídní učitel 6. třídy děkovný dopis maminky zachráněného chlapce paní Kláry Řezáčové ze Soutic. Až díky jejímu poděkování se škola dozvěděla o chvályhodném a příkladném činu mladé záchránkyně, za což jí poděkoval děkovným dopisem a odměnil věcným darem starosta Města Trhový Štěpánov Josef Korn. Od ředitelky základní školy Mgr. Květy Kuželové také za školu obdržela dárečky. Při tomto aktu, který probíhal v obřadní síni Městského úřadu Trhový Štěpánov, byli někteří účastníci dojati až k slzám. Tímto svým činem se stala Barunka pro ostatní spolužáky vzorem.

Štěpánka Bézová

Pan starosta Josef Korn blahopřeje Barunce za záchranu lidského života a předává věcný dar; foto Petr Dymák

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

Zapsané v Registru ekonomických subjektů u ČSÚ Praha dne
21.07.2009 pod čj. 30/2007-71

Dubějovická 269, 257 63 TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

OKRES BENEŠOV IČ: 00232874, DIČ: CZ00232874

Tel: 317 851 113, 317 851 163, 317 851 200 Fax: 317 851 839

e-mail: mesto@trhovystepanov.cz

**Žákyně ZŠ Trhový Štěpánov
Barbora Kadlečková
Soutice**

Milá Barborko,

je mi velkou ctí Ti poděkovat za Tvůj záslužný čin, pomoci bližnímu v krajní nouzi ohrožení života.

Máš rytířské ctnosti a dobré srdce. Přeji Ti, budeš-li snad někdy postavena před nějaké potíže, aby byl vždy na blízku takový člověk, jako jsi Ty sama.

Ještě jednou děkuji, přeji hodně zdraví a krásné prázdniny.

S pozdravem

.....
Josef Korn
starosta města

Matka zachráněného syna zasílá do školy děkovný dopis

Vážený pane učiteli,

ráda bych touto cestou poděkovala Vaší žákyni Báře Kadlečkové za urychlenou pomoc mému synovi Vojtěchu. Při hraní na dětském hřišti plném dětí si můj syn vyrazil dech. Bára jako jediná mu poskytla pomoc a odvedla ho domů.

Přeji Vám více takto všímavých dětí, je to i Vaše zásluha.

Děkuji.

Klára Řezáčová

Barbora Kadlečková, žákyně 6. třídy ZŠ Trhový Štěpánov; foto Josef Korn

Keblovské medy jsou zlaté a stříbrné

Tomáš Špoula z Keblova včelaří již od dětských let

Tricetiletý Tomáš Špoula včelaří od dětských let. Lásku k užitečnému blanokřídlému hmyzu mu předal spolu s cennými zkušenostmi dědeček. Zárukou kvality Medu z Keblova Tomáše Špouly je i značka KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ, regionální produkt.

Tomáši, velkým úspěchem bylo pro vás loňské ocenění v soutěži Český med...

Můj květový med získal zlatou a medovicový med stříbrnou medaili. Konkurence byla velká – přihlásilo se přes tři sta devadesát vzorků. Jde o prestižní záležitost, nejenom proto, že kritéria jsou přísnější než norma Evropské unie, ale hlavně proto, že včelaři produkují velice kvalitní medy. Soutěže jsem se v loňském roce zúčastnil poprvé a jsem rád, že se mi takové ocenění podařilo získat.

Co přesvědčilo porotu soutěže, aby vám prestižní ocenění udělila?

Vzhledem k tomu, že výsledky z laboratorních vyšetření medu ukázaly, jak je med kvalitní, ujistil jsem se, že ze včelstevch odebírám vyzrálý med a dále s ním zacházím šetrně. A to jak při uskladnění, tak při plnění do sklenic a jeho přípravě k prodeji. Doufám, že porotu, ale hlavně zákazníky, kteří se ke mně vracejí, jsem si získal právě výbornou chutí medu.

Včelám se věnujete přes dvacet let. Dá se spočítat, kolik jste za tu dobu dostal žihadel?

To se nedá ani spočítat. Není to však tím, že by včely byly agresivní, ale spíše manipulací s rámkami a nástavby

Kvalitní med s výbornou chutí od Tomáše Špouly z Keblova;
foto z rodinného alba

při jejich obsluze, kdy se stává, že se občas nějaká ta včelka přimáčkne.

Kolik máte včelstev?

V současné době se starám o 32 včelstev.

Vaše včely sbírají pyl z okolí Keblova. Po čem váš med chutná?

To záleží na nektarové a medovicové snůšce v okolí. Vzhledem k tomu, že v naší obci a její blízkosti převažuje lípa obecná, dá se v medu předpokládat příchutí lípy, ale není to vždy pravidlem. Hodně záleží na počasí a na tom, aby dobře medovala. Snad mě i letos moje včely příjemně překvapí.

(Rytířské noviny – KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ)

Jubilejní setkání žáků po 67 letech, kteří ukončili školní docházku v Základní škole v Trhovém Štěpánově v roce 1950

Jubilejní setkání žáků Základní školy Trhový Štěpánov po 67 letech.

Zleva stojí: Vladimír Vrba – Tehov, Jaroslava Mastíková – Parysová – Benešov, Milan Srna – Trhový Štěpánov, Marie Svobodová – Kadlecová – Trhový Štěpánov, Anna Kadeřábková – Hrdinová – Trhový Štěpánov, Karel Svoboda – Keblov, Ladislav Kadlecěk – Trhový Štěpánov, Antonín Sys – Novotinky (Čechtice)

Zleva sedí: Anna Novotná – Neradová – Dubějovice, Věra Šejblová – Hromasová – Vlašim, Ludmila Šamšová – Trhový Štěpánov, MUDr. Miloslava Tomaidesová – Kynčlová – USA, Marta Palusková – Zruč nad Sázavou, Marie Novotná – Dvořáková – Sedmipány.

Na fotografii chybí, ale byli přítomni: Antonín Boštička – Chochol, Josef Lebeda – Javorník, Jaroslav Petrů – Kalná.

Nezúčastnili se: Tomáš Rumler – Vlašim, Věra Vobecká – Prokopová – Trhový Štěpánov

Foto: Josef Lebeda

Setkání se konalo 24. června ve 14,30 hodin letošního roku v hotelu Rabbit. Všichni žijící a pozvaní spolužáci se dostavili včas. Bylo jich 20 a 2 se omluvili. Ti co nemohli přijít, a které jsme dobře znali, nyní tiše spí v hrobech svých, jako králové dávných časů. Oni neumřeli, oni jenom usínají, aby se mohli kdykoliv probudit v našich vzpomínkách. Úctu zesnulým jsme projeвили minutou ticha. Po obědě byla volná rozprava v přátelském ovzduší. V našem věku už vlastně není co slavit a nad čím se radovat. Člověk si čím dál víc uvědomuje, že se zase o rok vzdálil mládí a udělal stejně dlouhý časový krok vstříc smrti. V našem věku jsme vděční za málo. Za to, co o generaci mladší lidé nechápou a zatím pocho-

pit nemohou. Třeba za každé ráno, kdy se probudíme živí a nic nás nebolí. Za to, že dvě otřepaná slovíčka „hodně zdraví“ už nejsou zdvořilostní frází, nýbrž touhou a skutečným, pro někoho neuskutečnitelným přáním. Nám stačí vědomí, že člověk má kolem sebe pár dobrých přátel. Někoho, koho má rád a na koho se může spolehnout. Někoho, kdo je mu oporou a jehož oporou chce být on. Je třeba se zamyslet nad dosavadním životem a něco s tím udělat.

Šťastný je ten, který se naučil snášet útrapy a nebyl jimi udolán.

Za všechny spolužáky

Jaroslav Martínek

Báseň pro spolužáky

Spolužáci moji milí,
sešli jsme se v této chvíli,
bychom na náš dlouhý život
společně si spolu zavzpomínali.

Jak už je to dlouhá doba,
když do školy jsme chodili,
a z okolních vesniček
brzy ráno vykročit jsme museli.

Jak se nám často v zimě nechtělo,
když venku ještě tma bylo,
mráz byl a hustě sněžilo.

A když pak za ves kousek došli jsme
začali jsme dumati,
zdali máme jít dále
neb se raděj vrátiti.

Každý kousek chleba, buchtu
na svačinu na celý den měl.
Kdepak oběd, jako dnešní děti mají,
to byl pro nás tenkrát jenom sen.

Když jsme školu dochodili,
každý nějakou tou cestou se dal,
někdo řemeslu se učiti,
jiný studovat šel dál.

Z každého našeho dlouhého života
román by se jistě napsat dal,
něco dobrého, šťastného nám osud přinesl,
někoho drahého zas navždy vzal.

Zkoumáme a konstatujeme,
ač je nám to nemilo –
za ty roky v našem žití,
že se hodně změnilo.

Tomu vzali slepák, žlučník,
některé z nás dělohu,
další stůňou na ledviny,
pět jich padá na nohu.

Máme brýle nejmíň dvoje,
z porcelánu protézu,
v uších naslouchátko, v kyčlích nerez,
na zápěstí ortézu.

Přibyla nám kila, vrásky
a ubyly radosti,
prořídly nám zuby, vlásky,
došlo už i na kosti.

Sedíme už doma klidně –
prostě jak kus pařezu,
svaly měknou, páteř tuhne,
raděj nikam nelezu.

Víme všichni velmi dobře,
že nepomůže naříkat a bědovat,
ještě přece zbylo hodně
z čeho se lze radovat.

Máme všichni hodné děti,
pravnoučata, vnoučata,
a ty budou pokračováním
našeho už krátkého života.

Ještě tu však jsme, ještě žijem,
hřejem se na sluníčku,
a tak pozvedněme skleničku
a zazpívejme písničku.

*Anna Hrdinová,
Trhový Štěpánov*

A jaká to byla tehdy škola?

V sobotu 24. června 2017 se uskutečnilo v hotelu Rabbit v Trhovém Štěpánově setkání žáků a žákyň, kteří ukončili ve štěpánovské škole školní docházku ve školním roce 1949 – 1950.

A jaká to byla tehdy škola? Začali jsme chodit do školy ve školním roce 1941/42 a to do bývalých „Obecných škol“ v Javorníku, Keblově, Souticích, Střechově a Tehově. Bylo to v době II. světové války za „Protektorátu Čechy a Morava“. V těchto prvních letech školní docházky museli jsme se učit německy a zpívat německou hymnu „Deutschland, Deutschland über alles...“

Byla to doba strachu a bídy. V květnu 1945 skončila válka a to bylo radosti, že bude lépe. Budeme mít zase svůj stát Československo. A začali jsme se zase povinně učit jinou hymnu – SSSR – Ruska „Sajuz něrušimij republik svabodnych...“ Tak, že ještě školní rok (pátý) 1945/46 jsme chodili do Obecných škol.

Od školního roku 1946/47 jsme začali chodit do „Měšťanské školy v Trhovém Štěpánově“ – budova vedle kostela – později „ELKO“. Všechny vyučovací předměty se vyučovaly v jedné třídě. Z domova jsme si nosili svačinu. Obědy se ve škole nevařily. Jako přespšní žáci, mohli jsme nějaký čas chodit o polední přestávce na polévky do restaurací (hospod) u Tříšků, u Ptáčků a nebo do restaurace „U nádraží (dnes Rabbit)“. Ze všech obcí chodili jsme do školy pěšky, nebo na kole, za každého počasí, žádné autobusové spojení nebylo.

V roce 1948 byly školy přejmenovány: Obecná škola dostala název Národní škola a Měšťanská škola dostala název Střední škola. A jaké bylo vybavení třídy? Lavice dřevěné, pevně spojené se sešikmenou psací plochou – stolem s kalamářem na inkoust. Podlaha byla dřevěná, za léta velice opotřebovaná. Každé prázdniny p. malíř Hulička všechny třídy vápnem vymaloval. Tabule byla dřevěná, dvoudílná – stahovací, výzdoba třídy byla minimální. Na čelní stěně visel obraz prezidenta – za války to byl obraz Dr. Emila Háchy, v roce 1945 Dr. Eduarda

Beneše, od roku 1948 Klementa Gotwalda a vedle obrazu prezidenta visel v každé třídě kříž – jako symbol křesťanství. V září roku 1949 – poslední rok naší školní docházky byly kříže ze všech škol odstraněny (osobně na příkaz pana učitele Františka N.... jsem kříž odnesl na půdu školy, kde už jich několik bylo odložených) a začal se budovat socialismus a kříž by tomu novému „světonázoru“ velice překážel a překáží snad i dnes soudobým školám? V letech války byl školní předmět „Náboženství“ na školních vysvědčeních uváděn na druhém místě za „německým jazykem“. V roce 1945 – po válce bylo „náboženství“ uváděno na prvním místě za „chováním“. Od roku 1946, i když to povinný předmět, bylo „Náboženství“ uváděno na vysvědčení na posledním místě za hudební výchovou a tělocvikem.

V těchto našich školních letech nebyla ve školách známa nějaká „šikana nebo záškoláctví“ a nemusel se tak jako dnes – na některých školách zavádět nový předmět „etická výchova“ a stačilo na to předmět „Náboženství“.

Tímto jsem tak trochu přiblížil ta naše školní léta 1941 – 1950, protože to byla léta velkých změn v našem státě. Léta rychle ubíhají, a když jsme se tak už jen někteří po 67 letech zase sešli, někteří jsme se ani navzájem nepoznali. I když nás ve třídě bylo mnoho, 46 žáků a žákyň, sešlo se nás ještě 18 žáků (9 žáků, 9 žákyň) nezúčastnili se dva žáci (1 žák, 1 žákyně) a na věčnost – zemřelo 26 žáků (13 žáků, 13 žákyň) jaký to rovný počet žáků – žákyň.

O uspořádání tohoto setkání se postaral jeden ze žáků Jaroslav Martínek ze Sedmpán, i když bydlí daleko od své rodné obce v Kuřimi na Moravě a dosud nemá moc pěkné vzpomínky na konec školní docházky a mnoho let poté co následovalo. Nakonec bych chtěl poděkovat našim sponzorům – spolužákům Jaroslavu Martínkovi a Antonínu Sysovi, že se po tolika letech toto setkání uskutečnilo ke spokojenosti všech zúčastněných. Ještě jednou „DÍKY“.

Josef Lebeda

Lovecká sezóna?

Horké letní noci jsou na venkově typické především svými charakteristickými zvuky, spíme s otevřenými okny a tak usínáme za zvuků kuňkání žab, štěkání psů, cvrkotu cvrčků, o víkendech pak za halasné zábavy sousedů a za dobrých podmínek nám může na dobrou noc zahrát i oblíbená kapela z některé taneční zábavy v okolí. Ale máme tu i další, modernější zvuky, například gilotiny, které rozbíjí na dálnici D1 betonovou vozovku. A tak když mne v minulém týdnu v 5 hod. ráno vzbudil neznámý zvuk přicházející z bezprostřední blízkosti otevřeného okna, chvíli mi trvalo než jsem pochopil, co takový zvuk může vydávat. Věděl jsem hned, že už jsem ten

zvuk někdy slyšel, ale nikdy ne z takové blízkosti a nikdy tak brzo ráno. Ten zvuk maličko připomíná letící roj včel, ale skutečnost je snad ještě horší – dron. Šok z faktu, že hned za oknem mi několik minut visel dron vystřídal v ten okamžik vztek, který však nebylo možné úplně ventilovat, protože dron ulétl dřív, než jsem vyběhl ven a stačil zamířit.... ano, zamířit. Jsem totiž zastáncem toho, že soukromí každého člověka je nedotknutelné a jeho ochrana musí být přiměřená k tomu, jakým způsobem je narušeno. A dron s kamerou, létající v brzkém ránu kolem oken mého domu je narušení soukromí toho nejhoršího kalibru.

Pokud si někdo pořídí dron nebo jiný bezpilotní letoun, bere na sebe zodpovědnost jednak za to, že nikomu neublíží až se mu toto zařízení vymkne z kontroly, ale také by si měl nastudovat svoje povinnosti, mezi něž například patří, že s dronem se nesmí přiblížit na méně než 150 m k hustě zastavěným plochám a na méně než 100 m k lidem a stavbám. V okamžiku, kdy toto pravidlo pilot bezpilotního letounu poruší, porušuje zákon a vystavuje se riziku trestního stíhání. Odborníci na trestní právo sice nedoporučují dron rovnou sestřelit, ale jejich doporučení, abychom se nejdříve pokusili o identifikaci majitele a rozumnou domluvu, naráží na problém, že provést identifikaci je v tomto případě velmi nesnadné. Takže pokud dron sestřelíte ze vzduchu, provedení identifikace, stejně jako rozumná domluva se poté jeví jako mnohem snadnější úkol, protože majitel dronu velmi dobře z kamery ví, kde létal a kde má tedy zvonit s omluvou a že bude zvonit je vzhledem k ceně těchto dronů celkem logické. Navíc, každý majitel dronu má povinnost opatřit svůj stroj ohnivzdorným štítkem se jménem a telefonním číslem majitele!

Nechci nikoho nabádat k porušování zákona, každý si může řešit podobný problém po svém, ale já jsem pře-

Dron Yuneec Typhoon H; foto www.astramodel.cz

svědčen, že moderní drony se dostaly již mimo kategorii hraček a jako takové by měly být používány, s rozvahou a v mezích zákona.

Bohumil Boušek

Známe vítěze fotosoutěže - jaro/léto!!!

Je jím Aleš Kamarýt, jeho noční letecký snímek Trhového Štěpánova shlédlo přes 1450 lidí a získal 46 lajků! Gratulujeme!

Vítěze zkontaktujeme a těšíme se na osobní setkání při předání výhry a otištění fotografie ve Zpravodaji Ště-

pánovska. Celkem se do soutěže zapojilo 13 fotografů a jejich snímky oslovily přes 7 000 lidí. Děkujeme všem za aktivní účast a těšíme se na další soutěž, která bude brzy vyhlášena. Přejeme hezké léto!

Redakce Zpravodaje Štěpánovska

Noční letecký snímek Trhového Štěpánova; foto Aleš Kamarýt

Čtení dětem

Číst dětem pohádky nebo různé jiné dětské knížky, příběhy či leporela je bezpochyby velice prospěšné a i když to většina z nás dospělých ví, ne vždy je k tomu čas a prostor. Čtení knížek našim ratolestem často nahradí sledování televize nebo jednoduše si nenajdeme čas, protože je potřeba ještě uklidit, vyprat, navařit večeři a připravit se do práce na následující den.

Čtení dítěti napomáhá posilovat vzájemný vztah a pouto. K tomu není nevyhnutně potřebné, aby dítě umělo číst, a tedy, čím dřív začneme, tím lépe. Je to ideální doba na to, aby třeba tatínek, který s dítětem tráví relativně méně času, než matka mohl přidat „ruku k dílu“ a založit hezkou tradici „čtení na dobrou noc“. Stačí krátká pohádka, příběh, několik básniček z dětské knížky – a dítě se bude těšit na další den, kdy už přijde tatínek nebo maminka, aby mu mohl/a opět číst.

Čtení dítěti samozřejmě rozvíjí komunikační dovednosti. Dítě se učí posloucháním četby od rodiče tvořit věty, rozšiřuje si slovní zásobu – a později tuto dovednost bude přirozeně chtít vyzkoušet. V první třídě nebo ve školce je k tomu nejlepší příležitost. Dítě bude lépe umět zacházet s jazykem a verbálním materiálem, nebude tiše sedět v koutě a bát se projevit, bát se, že něco řekne špatně, špatně něco vysloví apod. Bude mít přirozenou sebedůvěru se projevit.

Čtení rozvíjí dítěti komunikační dovednosti; foto Jana Boušková

Budeme se na Vás těšit v naší knihovně, přijďte si půjčit knihy nejen pro své děti.

Přejeme Vám spoustu krásných chvil při čtení s vašimi dětmi.

*Jana Boušková,
vedoucí Městské knihovny Trhový Štěpánov*

2. ročník setkání heligonkářů v Dalkovicích

V sobotu 10. 6. 2017 se uskutečnilo již druhé Setkání heligonkářů. Tato akce se uskutečnila v kulturním domě v Dalkovicích. Letošního ročníku se zúčastnilo 10 harmonikářů, kteří se postupně střídali nebo hráli pospolu. Každý z harmonikářů postupně zahrál své oblíbené skladby. Poté se nám někteří pochlubili svými zážitky z hraní. Někdo nám i pro pobavení zavtipkoval. Nejvíce potěšení jsme byli, když někteří jedinci řekli, že se v naší vesnici cítí jako doma. Na setkání heligonkářů se přišlo

podívat přibližně 50 posluchačů. Večer rychle ubíhal ve velmi příjemném rytmu a náladě. Nad Dalkovicemi se dlouho do noci rozléhal zvuk harmonik a zpěv. Občerstvení bylo velmi bohaté a každý z účastníků i návštěvníků si dokázal vybrat podle své libosti.

Děkujeme všem zúčastněným i hostům za příjemně strávený večer.

Jan Kučera a Nikola Vošická

Ladislav Strnad z Drahňovic

Heligonkáři v Dalkovicích; foto Jan Kučera

Nový web pro Dalkovice

Vážení spoluobčané, dovoluji si Vám oznámit, že je již spuštěn nový web Dalkovic a to na adrese www.dalkovice.cz. Stránky jsem tvořil s pomocí firmy Pixelbrothers. Tímto bych chtěl poděkovat zejména Městu Trhový Štěpánov za podporu při vývoji stránek a dodání potřebného materiálu. Samozřejmě velké poděkování patří i firmě Pixelbrothers.cz.

Správce webových stránek
(Dalkovice.cz, sdhdalkovice.eu)

Jan Kučera

Vzhled webu Dalkovic; foto Jan Kučera

Hasiči v Mateřské škole Trhový Štěpánov

Jako každoročně navštívili naši hasiči děti v mateřské škole. Za krásného počasí se děti projely na člunu, opekly si špekáčky a také si zastříkaly hadicí a zjistily, že ji není lehké udržet. Velký zájem byl o prohlídku hasičárny. Nejvíce je zaujala hasičská auta. Děkuje SDH Trhový Štěpánov za krásné dopoledne a těšíme se na další setkání.

Jaroslava Krásová

Roman Kudyn se věnoval dětem při stříkání hadicí

Plavba člunem s Josefem Kopeckým a Bohuslavem Šiškou

Dubějovští hasiči na vodě

Dubějovští hasiči na vodě

Trasa vedla z Horky do Střechova; foto z archivu SDH Dubějovice

Je již tradicí, že hasiči v Dubějovicích věnují velkou pozornost dětem. Dne 25. 6. 2017 ku příležitosti konce školního roku vyrazili s hasičským dorostem na vodu. Trasa byla vybrána zkušenými vodáky z Horky do Střechova. Sešlo se celkem 13 dětí a 12 dospělých. Vody bylo dostatek a tak cesta ubíhala. Uvědomili jsme si, že v blízkosti domova máme krásná místa, o kterých ani nevíme. Technické zabezpečení zajišťovalo auto SDH Dubějovice. V 15.30 hodin doplula poslední loď do Střechova. Po občerstvení část vodáků odjela na Horku vlakem, část autem hasičů. Dle názoru účastníků – zdařilá akce. Příští rok vyrazíme opět.

Ing. A. Vošický, starosta SDH Dubějovice

Jak se vodník Michal nemohl dočkat

Když v roce 2016 chtěl předseda soutických rybářů Řiha uspořádat akci „Ve vodě nežijí jen vodníci“, musel požádat o pomoc vodníka Michala na „Donátáku“. Bylo to trochu přemlouvání a přesvědčování o významu akce pro děti. Michal bafal ze své dýmky a přemýšlel, jak počít tu rybí obsádku o chování pod hladinou. Argumentem předsedy bylo, že akci vymyslel sám předseda středočeských rybářů Dušan Hýbner. Michal na to pravil „Já si ještě zavolám přes Vodafon do Lahovic vodníkovi Ivanovi, který je můj nadřízený, zda na mne neděláte nějakou boudu.“ A tak se stalo. Akce se v minulém roce povedla. Chlapci ze soutické rybářské organizace se mohli přetrhnout, aby tomu „člověčímu“ potěru vytvořili co nejlepší podmínky. I paní učitelky ze ZŠ Trhový Štěpánov byly spokojené, tak se všichni s Michalem dohodli, že akci v dalším roce uspořádají opět. Čas běžel jako splašený a když se na „Donátáku“ koncem měsíce července uskutečnily pravidelné závody pro děti, byl Michal spokojený. Sice mu ubylo pár kaprů, které varoval o nebezpečnosti nástrah, ale od rybářů dostal novou násadu ryb, kterou vysadil Jarouš Vilímovský. Musel je vychovávat, pečovat o ně. Došlo i na pravidelné poučování o potravě a způsobu přezimování. Po prvním podzimním „siberáku“ byl u rybníka klid. V kamnech Michala

Žáci Základní školy Trhový Štěpánov zažili hezké chvíle při rybaření; foto archiv Rybáři Soutice

se vesele topilo a sem tam připlul na návštěvu kapr Pepík, či plotice Miluška a vzpomínali na dobu hojnosti v letních měsících. Jejich „siestu“ přerušilo občasně praskání ledu od sportujících bruslařů. Na Silvestra je na chvíli z poklidného spánku vyrušilo bouchání soutického ohňostroje, i tak si připili všichni puškvorcovým likérem na rok 2017. Pak byl zase klid. „Ta zima se letos nějak natahuje,“ dumal Michal. „Zda soutičtí rybáři dodrží slib o vodnickém rybaření?“ Koncem měsíce března začal Martin Vesecký dělat pořádek kolem rybníka. Michal tušil, že se bude něco dít. Došlo na sekání trávy a další přípravy. Michal se dozvěděl o konání dalšího ročníku akce: „Ve vodě nežijí jen vodníci“ Letos to bude slavnostnější, přijede starosta města Trhový Štěpánov pan Josef Korn, místostarostka paní Štěpánka Bézová, ředitelka ZŠ Benešov, Dukelská, Mgr. Procházková i další hosté. „To se musím hodně vycajchnovat.“ Po zimě uklidil kolem čepu, „vygruntoval plac“ u vrbu. „Jak to ještě zlepšit?“ Sedl pod vrbu a napsal dopis do Jižních Čech. Adresa zněla: „Jakub Krčín, regent na panství pánů z Růže“. „Jakube přijed, soutičtí fišmistři rychtují parádní akci pro mládež“. Po velkých přípravách sedl na vrbu a čekal.

Pak přišel ten dlouho očekávaný den. Ve středu 14. června 2017 byl u rybníka „fofr!“ Tu přijel Tonda Poláček a Franta Horáček s nějakým materiálem, Franta Šandů veze buřty a kde se vzal tu se vzal, přijel i sám Jakub Krčín, až z jižních Čech. Nedlouho po osmé hodině přijela i pí. ředitelka Procházková se žáky ZŠ Benešov, Dukelská, kteří začali připravovat výtvarné nádobíčko. Všechny přivítal za soutické fišmistry sám Jakub Krčín, regent na panství pánů z Růže a soutickém panství. Samozřejmě poděkoval Michalovi za avízo o akci a udělil mu absolutorium v péči o rybník „Donáták“ i revír Sáza-va 8. Děti soutěžily v poznávání ryb, částí rybiho těla,

Hanička Hospergrová z Trhového Štěpánova s parádním úlovkem; foto archiv Rybáři Soutice

živočichů žijících kolem vody a došlo i na rybolov. Bylo uloveno několik kaprů, kteří neodolali nastraženým pochoutkám. Jeden šikovný kluk samou radostí nad uloveným kaprem prohlásil: „To bude děda koukat, až mu ukážu toho kapra. On chodí na ryby a nic nechytí.“ V tu chvíli se rozzářily oči šťastným soutickým „fišmistřům“ i samotnému Michalovi. Z jeho fajfky šlo jedno kolečko dýmu za druhým. V této bohubilé chvíli nelze než vzpomenout na slavného rybáře a spisovatele Otu Pavla. Ve své knížce: „Jak jsem potkal ryby“, píše: „Každý kluk nebo holka se stane rybářem, když jeho táta nebo děda chodí na ryby.“ Dnes rodiče zastoupili rybáři ze Soutic.

Na rybách lze zažít krásné chvíle, daleko od dnešních problémů, daleko od mediálního podání světa, od klamu a arogance moci, daleko od sobectví a nesnášenlivosti.

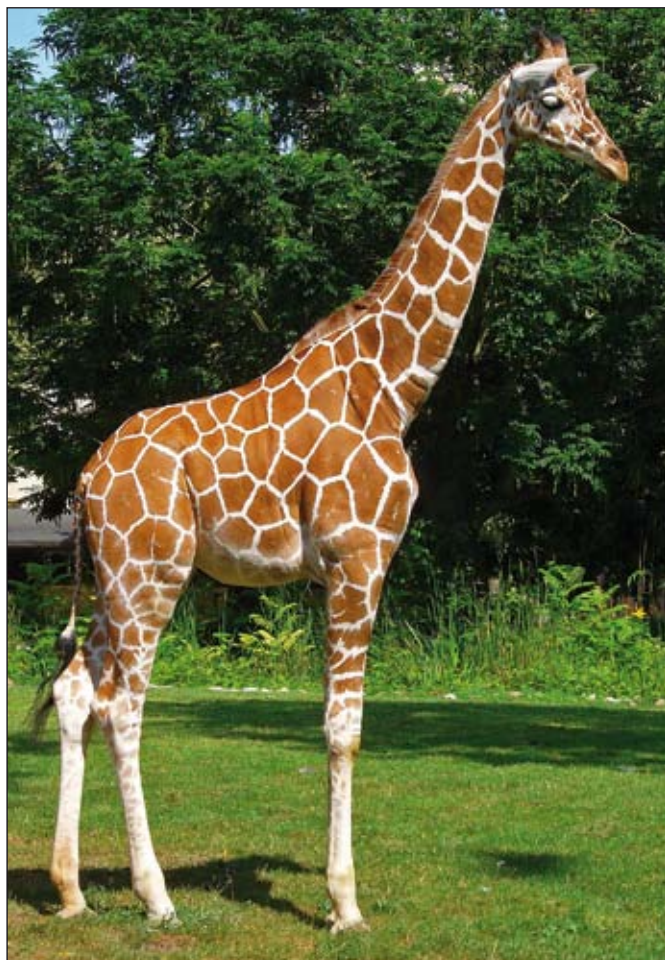
Na závěr krásného dopoledne předal pan předseda Jiří Říha, pan starosta města Trhový Štěpánov Josef Korn a místostarostka Štěpánka Bézová dětem propagační materiály o rybářství. Došlo na loučení. Michal zvažněl, chtěl si užít té lidské „chamradi“ ještě více, ale co naplat. „Tak zas za rok. Poděkujte paní Šárce Adamcové, která dala duši všem soutěžím a přivezte mi nějaký lepší tabák! Ať Vás zdraví a láska k přírodě provází!“

Za soutické rybáře Vašek Seidl

Mladí hasiči v ZOO

Dne 10. června 2017 vyrazili mladí hasiči z Trhového Štěpánova na výlet. Letos jsme navštívili ZOO Jihlavy a dětské centrum „Ostrov zábavy Robinson“ v Jihlavě. Počasí nám přálo. Někteří hasiči měli s sebou i rodiče. Z výletu měli největší zážitek z Robinsona. Prolézačky, lezení na sopku, skluzavky, střílení z pirátské lodi a mnoho dalších atrakcí děti nadchly. Chtěla bych poděkovat SDH Trhový Štěpánov za vyhrazení autobusu.

Jaroslava Krásová

Žirafa síťovaná; foto wikipedia

Neckíada

8. 7. 2017 se na koupališti v Trhovém Štěpánově sešli malí i velcí milovníci vody a vodních sportů, aby změřili své síly při tradiční Neckiádě, kterou pořádala TJ Sokol Trhový Štěpánov.

Za příznivého počasí se sešlo asi 50 soutěžících. Některé disciplíny se odehrávaly „na suchu“ - krmení žabáka, hod na cíl, chůdy, vodní pistole apod. Hlavním závodem byl trojboj – překážková dráha, člun a slalom, v níž byli soutěžící rozděleni do 5 kategorií podle věku. Dobrovolnou soutěží byla aguakoule.

Jakmile závody skončily a vítězové byli odměněni, nastala s napětím očekávaná plavba vlastnoručně vyrobených plavidel. Ta byla tentokrát 3 – „Hippies děvčata“, „Audi“ a „Waterboard“. Při zpáteční cestě posádka Audi podcenila mladšího soupeře na Waterboardu a v cílové rovince ji těsně předhlonil a obsadil 2. místo. Zcela s přehledem zvítězily dívky – hippies a s heslem „mír a láska“ to snad ani nemohlo dopadnout jinak. Vítězná posádka byla odměněna dárkovým poukazem do penzionu Nad Zámeckou zdí.

Poté se závodníci shromáždili u vrcholného závodu Neckiády, a to již tradičního Štěpánovského žabáka, neboli skluzu do dálky (popř. až do koupaliště). Soutěžilo se ve třech kategoriích – muži, ženy a děti. První 3 místa byla odměněna poháry a nádhernými soškami

Setkání milovníků vody, kteří změřili své síly při tradiční Neckiádě

Plavba vlastnoručně vyrobených plavidel; foto z archivu TJ Sokol

žabáků, které pro nás vyrobila pí Marcela Kulíčková (moc děkujeme).

Nechybělo ani občerstvení pod pergolou, a tak si každý mohl dopřát něco na zub.

Poděkování patří především MÚ Trhový Štěpánov, který akci finančně podpořil. Dále fy Pinko, která věnovala svoje mražené výrobky. Dále děkujeme již výše zmíněné pí Kulíčkové za „žabáky“ a v neposlední řadě také Místní rybářské organizaci Soutice, která zajistila dostatečné množství vody v nádrži. Aby byl výčet dokonalý, musím poděkovat všem sokolům i nesokolům, kteří se již v červnu zúčastnili čištění koupaliště, a především p. Milanu Bouškovi za perfektní organizaci celé akce. Děkuji také všem, kteří se jakkoli podíleli na zajištění Neckiády, a zejm. pí Táně Štollové za organizaci celé soutěže.

Mgr. Hana Pokorná

Mauglí a Pokémoni

Asi se Vám spojení v nadpisu bude zdát trochu nezvyklé, nicméně k sobě patří stejně dobře, jako třeba šálek s podšálkem, nebo jako... (ponechávám na čtenáři). Obě témata se totiž sešla na letošním příměstském táboře, který pořádala TJ Sokol Trhový Štěpánov ve spolupráci se Základní školou TŠ a za finanční podpory Města Trhový Štěpánov.

První týden od 10. 7. do 14. 7. 2017 se nesl v duchu slavného příběhu Mauglího, lidského mláděte odchovaného vlky. Zákony džungle ovládly v tomto týdnu život 64 dětí, které se rozdělily do 4 skupin – Zebry, Kanárci, Lvi a Tygři. Skupiny byly věkově smíšené, nejstarší děti byly kapitány a pomáhaly s těmi menšími. Nejprve bylo úkolem týmu vytvořit vlajku, pokřik a hymnu, kterou nám jeden tým předvedl dokonce i s hudebním doprovodem.

Tvořili jsme také masky a mozaiku různých zvířat z džungle, batikovali jsme trička, pracovali s keramikou hlínou nebo vytvářeli překrásné obrázky jako vystřižené z opravdovské džungle technikou malování voskem (enkaustika). Aby vše nebylo tak snadné, celý týden jsme měli v patách silného protivníka – Šér Chána, který nám cestu džunglí tak trochu znesnadňoval.

První týden se nesl v duchu slavného příběhu Mauglího

Pro přežití v džungli jsou také důležité smysly a naslouchání jim – všechny jsme si mohli vyzkoušet. Asi nejtěžším úkolem bylo sebrat odvalu k požití hmyzu (nebojte se, jen „jako“), protože i s tím se může člověk v džungli setkat.

První týden obohatily dvě věci. Ve čtvrtek přijeli policejní potápěči ze Slap, aby nám ukázali, co všechno musí mít při své práci na sobě a při sobě. Řeknu Vám, je toho pěkných pár kilogramů! Navíc jsme si mohli osedlat i opravdový policejní vodní skútr a na závěr potápěči našli na dně koupaliště tajemnou nádobu, ve které byl poklad pro nás. Také jsme se od nich hodně dozvěděli o tom, jak se chovat u vody a jak pomoci druhému v případě nouze. Druhou věcí byl výlet za zvířaty a do opravdové džungle. Navštívili jsme Záchranou stanici Pavlov u Ledče n. S., kde jsme viděli plno handicapovaných zvířat. Velmi jsme ocenili práci lidí, kteří se o zvířata starají a snaží se je vrátit zpět do přírody. Bohužel, ne vždy se to podaří. Pravda, při této výpravě nás kromě Šér Chána silně ohrožovaly vosy, a tak někteří lovci (hlavně zážitků) utrpěli i mnohočetná bodnutí (4). Odměnou nám byly nádherné scenérie řeky Sázavy, k níž jsme se pro-

Výlet za zvířaty

Výlet na Stvořidla

pracovali. Cesta místy džungli opravdu připomínala, ale my jsme zkušený táborníci. Naši strastiplnou cestu jsme ukončili na Stvořidlech. Ani jsme se nenadáli a už tu byl pátek, závěrečný den Knihy džunglí. Čekala nás stopovka „U Dubu“, na které jsme mohli potkat gorilu, jedno-rožce, zebra, gazelu i medvěda. My sami jsme se museli také dobře maskovat, což nám spolu s týdenním výcvikem pomohlo „přežít“ v džungli (hlavně nápadů vedoucích). Ještě jsme splnili několik úkolů (lana, had Ká apod.) a už jsme se těšili na závěrečné vyhodnocení. Také jsme museli uspat kobru – ještě štěstí, že někteří z nás ovládají nějaký hudební nástroj. Po litém boji zvítězily Zebry, 2. místo obsadili Tygři a o 3. místo se podělili Lvi a Kanárci.

Zcela „nedžunglovsky“ jsme všichni ve svých týmech oslavili, že jsme všechny nástrahy džungle zdárně překonali a „přežili“. Děti si odnesly medaile a pamětní listy.

Druhý týden jsme se jako mávnutím kouzelného proutku přenesli do říše Pokémonů, naším maskotem se stal Pikachu. Střežili jsme ho jako oko v hlavě, ale co se nestalo – ačkoli nás bylo 44, neuhlídali jsme ho! Ale pěkně popořádku. Opět jsme se rozdělili, tentokrát do 3 týmů, a tvořili vlajky, pokřik a hymnu. Batikovali jsme trička, tvořili „pokébally“ z hlíny a vyzkoušeli si enkaustiku. Při hledání Pokémonů v lese jsme pro ně postavili domečky a nasbírali jim potravu (děsně mrňavé borůvky). Jak už jsem předeslala – Rakeťáci udeřili a ve čtvrtek ráno Pikachu zmizel z jeskyně. Naštěstí za námi právě v ten den přijeli policejní pejsci se svými páníčky (nebo policejní páníčci se svými pejsky?). Vycvičený pes milého Pikachu hbitě vyčenichal. Také nám ukázali, jak umí poslouchat (pejsci), vyhledat drogy, výbušniny, ohnisko požáru nebo zadržet pachatele. Cvičný obleček – to je tedy pěkná tíha! Když pejsci odjeli, bylo velké horko, a proto jsme uvítali možnost cachtání se v místním koupališti. Jako obrovský pokéball posloužila aquakoule, a tak jsme si vyzkoušeli, jak se chodí po vodě suchou nohou.

Také v druhém týdnu byl naplánován výlet, a to do ZOO Tábor. Mohli jsem si prohlédnout trochu jiný typ zoologické zahrady – zvířata mají opravdu luxusní výběhy co do velikosti (např. medvědi nebo tygři).

Návštěva policejních potápěčů ze Slap; foto z archivu TJ Sokol

Trochu nás zradilo počasí – vražedné vedro, v ZOO nebylo ani trochu stínu a všudypřítomné vosy. Ještěže jsme někteří měli dobrou přípravu z džungle – bodnutí byla jen 2.

V pátek nás čekala stopovka „U Jezu“ a co se nestalo! Ukázalo se, že Pikachu je ve skutečnosti pokémon holka, která nás po svých toulkách odměnila malými „pikachátky“, které jsme si odnesli domů na památku. Mohli jsme zde vidět i malé krápníčky a vlaštovčí hnízdo. Na konci tábora si děti opět odnesly pamětní list a medaile.

K letošnímu příměstskému táboru si nemohu odpustit jeden postřeh – děti byly opravdu prima parta. Ačkoli mezi sebou trochu soutěžily, vždy hrály fér, vzájemně si pomáhaly a pracovaly v týmu. Nevyskytl se jediný problém nebo konflikt, děti byly zkrátka super! Věřím, že si z příměstského tábora odnesly nové zážitky a možná i nové kamarády.

Není na světě člověk ten, aby se zachoval lidem všem. Ne všechno se povedlo tak, jak jsme si představovali. Důležité je, že na konci obou týdnů přišli někteří rodiče poděkovat za to, jak se všichni dospěláci i „skorodospěláci“ o děti starali. To je tou největší odměnou – že děti byly spokojené, že se jim na táboře líbilo a že se domů vrátily v pořádku.

Poděkování patří všem vedoucím, kteří program pro děti připravili a po oba týdny se o děti starali. Dále patří díky všem praktikantům, kteří vedoucím s dětmi pomáhali. Musím poděkovat i všem ostatním, kteří se na zdárném průběhu příměstského tábora podíleli. Také všem rodičům, kteří přispěli sponzorskými dary. V neposlední řadě bych ráda poděkovala kolektivu kuchyně ZD, který zajistil stravování pro příměstský tábor. Hlavně ale naše díky patří Městu Trhový Štěpánov, který příměstský tábor finančně podporuje, a ZD Trhový Štěpánov a. s. za sponzorský dar. Stejně tak děkujeme Základní škole Trhový Štěpánov za poskytnutí zázemí.

Je dobře, že jsme si všichni vědomi potřebnosti aktivit pro děti o prázdninách, což nám vyjádřili i mnozí rodiče v závěru příměstského tábora. To je hlavním důvodem pro to, abychom v těchto aktivitách pokračovali.

Mgr. Hana Pokorná

Rocková pouť

Pro všechny příznivce rocku máme dobrou zprávu, během tradiční pouti se na nádraží uskuteční již potřetí malý rockový festival nazvaný Rocková pouť. Konat se bude v sobotu 26.8.2017 od 16 do 2h. A na koho se můžete těšit? Vystoupí kapely Moped, Lehkej odpad, Ultima, Hardmok a Allmara. Pojďme si je blíže představit.

Kapela Moped byla založena v polovině 80.let, původně v ní hrál i Vilda Čok. Hraje řízný punk rock, repertoár tvoří jednak nové skladby, ale také nejznámější klasické pecky Mopedu. To vše v moderním rockovém soundu.

Kapela Lehkej odpad hraje již od roku 1983, tehdy ještě pod názvem Orion. V roce 1989 se rozpadá a znovu nastupuje na scénu až v roce 2006. Od té doby hraje pravidelně na zábavách po okolí. Počátek kapely Ultima v dnešní podobě se datuje na rok 2013, často diváky zaujímá svým celkově osobitým pojetím muziky a někdy až kontroverzními

texty. Letos jela Ultima jarní turné jako host kapely Škvor. Kapela Hardmok je Hardrocková formace hrající pouze svoji tvorbu, na unikátní aparát stavěný přesně na míru jednotlivým instrumentalistům. Frontmanem formace Hardmok je dlouholetý Štěpánovský občan Mike Voigts, který dříve působil ve fankrockové kapele Charlotte. V současnosti připravuje materiál na novou desku a čerstvě dotočila klip k písni Holky motodivoký, s kterým by ráda rozšířila svou působnost. Kapela Allmara slaví 35 let od svého založení, letos v červnu úspěšně po 20 letech obnovila svou činnost, i když ze staré sestavy zbyl jen Radek Sviták a Pepa Havíř. Allmara hraje původní tvorbu, částečně aranžérsky upravenou. Okamžité reakce a návštěvnost včetně ohlasů na premiéru jsou pro Allmaru výzvou a motivací, že nastoupená cesta se zdá být správnou.

Pavla Krucká

Kapela HARDMOK přijede i s vlastním pivem

Kapela ALLMARA

Slavnostní rozloučení s žáky 9. třídy

V pátek 30. června 2017 proběhlo v sále štěpánovské radnice slavnostní zakončení školní docházky žáků 9. třídy zdejší základní školy. Tento slavnostní okamžik s nimi

sdíleli jejich rodiče, rodinní příslušníci a přátelé. Žáci si vyslechli několik vřelých slov od starosty Josefa Korna, ředitelky školy Mgr. Květy Kuželové i třídního učitele

Žáci 9. třídy nastupují do obřadní síně při zaznění studentské hymny Gaudeamus igitur; foto z archivu ZŠ

Starosta Josef Korn gratuluje Štěpánovi Nedělovi k jeho výborným školním úspěchům; foto z archivu ZŠ

Mgr. Martina Vrbického. Převzali z jejich rukou vysvědčení, pamětní listy na svá školní léta a drobný dar od starosty Trhového Štěpánova. Z rukou paní učitelky Moniky Mendové také obdrželi knihu pohádek pro prvňáčky, kterou s ní vytvořili v hodinách českého jazyka. Na závěr se rozloučili se všemi učiteli a s nostalgií pak vykročili vstříc budoucím, jistě úspěšným, studijním rokům. Přejeme jim, aby se jim na jejich nové škole opravdu dařilo a vzpomněli si někdy i na tu svou, dnes už bývalou základní školu.

Mgr. Martin Vrbický

Od ředitelky Mgr. Květy Kuželové si žáci 9. třídy vyslechli vřelá slova do další etapy jejich života; foto z archivu ZŠ

Vysílání televize ZNOVA

Plakáty lákaly všechny zájemce k návštěvě 1. živého televizního vysílání televize ZNOVA, které se konalo 27. 6. 2017 od 16 hod. v místní sokolovně. Jednalo se o školní akademii, kterou jsme letos pojali v tomto duchu. Odpoledními televizními novinami provázeli Lucie Horbyová (Terežka Chvojková) a Ray Rankoteng (Zdeněk Cířhan), oba ze 7. třídy. Po přivítání ředitelkou školy nastoupili naši nejmenší s baletním vystoupením, které vyústilo v Gangam style. Poté jsme zhlédli jeden díl Harryho Pottera v podání 6. třídy a už vpluli na pódium třetáci a jejich „Piráti z Karibiku“. Svoje vystoupení zakončili „banánovým songem“. Pamětníkům dobře známý „pan Vajíčko“ uvedl 1. reklamní blok, který připravila 7. třída. Potom jsme se přesunuli do přírody, abychom zhlédli operetku pánů Svěráka a Uhlíře Červená karkulka, kterou skvělým způsobem předvedli čtvrtáci. Nato nám 8. třída ukázala, jak to chodí s televizním ovladačem v řadě nejen českých domácností – mohli jsme vidět přepínání z programu do programu celým spektrem televizních kanálů. Následoval druhý reklamní blok,

Odpoledními televizními novinami provázeli Lucie Horbyová (Terežka Chvojková) a Ray Rankoteng (Zdeněk Cířhan), oba ze 7. třídy

Baletní vystoupení 1. třídy

Pohádku Červenou Karkulku skvělým způsobem předvedli čtvrtáci

kterému určitě dominoval blížící se „jez“. Toto slovo však v žákovi na čunu vyvolalo zcela jiné představy, a tak jedl a jedl... a „odlamoval“ až do hlediště (tímto se omlouváme divákům). Pozadu nezůstala ani holčička s „já nemusím, já už ho vidím“, která toužila spatřit zlaté prasátko. A to už na jeviště vtrhli žáci z kroužku cvičení s hudbou

při školní družině, aby nám předvedli tanec na píseň M. Davida Pijeme colu. Následoval učitel – rybář, neboli učitel Rybář a jeho nezbedná třída, potom nás hláškami z filmů pobavila 5. třída.

Závěr školní akademie bývá vždy velmi dojemný. Tentokrát nás do správné nálady naladili prvňáci s básničkami pro maminku, ale to byl zatím jen slabý čajíček. Opravdovým zlatým hřebem celého vysílání tv ZNOVA bylo vystoupení druháků s názvem „Ženy a muži“, které bylo tím správným naladěním na to, co následovalo. Za zvuků písně Imagine od Beatles přicházeli na jeviště žáci 9. třídy, kteří se představili v krátké prezentaci, dostali šerpu „Absolvent 2017“ a poté zazpívali několik písní s vlastním kytarovým doprovodem. V projevu poděkovali všem, kteří se na jejich výchově a vzdělávání podíleli. Nakonec se rozloučila paní ředitelka.

Věřím, že jste se do svých domovů rozešli s pocitem zahřátí u srdíčka a že jste si z vystoupení dětí něco odnesli. Nezbyvá než věřit, že ti, kteří v závěru školní aka-

9. třída zazpívala několik písní s vlastním kytarovým doprovodem; foto z archivu ZŠ

demie vyvolali možná slzičky v našich očích, všemi nástrahami života zdárně proplují. Příznivý vítr!

Mgr. Hana Pokorná

Slavnostní pasování předškoláků

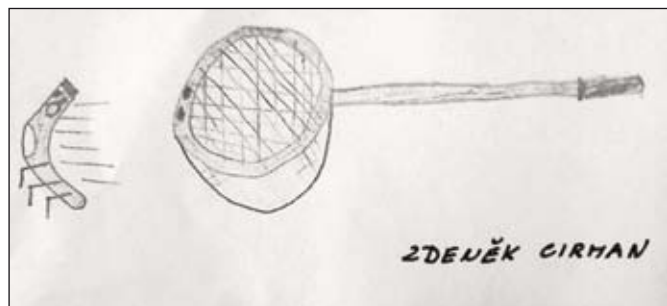
Slavnostní pasování předškoláků; foto Bohumil Boušek

Co dělá můj pokoj, když tam nejsem

Víte vy vůbec, co dělá váš pokoj, když tam nejste? Kdybyste se podívali klíčovou dírkou, možná byste se divili. Žáci 6. a 7. třídy si pustili fantazii na špacír, zde jsou jejich práce:

Mgr. Hana Pokorná

Odcházím z domova do školy, ale musím se vrátit pro penál, který jsem zapomněl. Když přijdu ke dveřím svého pokoje, slyším zvuky, dovádění, smích, ale i křik. I když se to nemá, podívám se klíčovou dírkou, a co nevidím: Moje kaktusy se hádají, který z nich mám nejraději. „Nechte toho“, okřiknou je žaluzie a zatáhnou se, aby ukončily hádku. Notebook odpočívá, aby nabral síly – nezastaví se, až přijdu ze školy. Rybářský podběrák se

snaží odchytit moje ponožky, které jsem zapomněl v pokoji. Nástěnka na protější zdi mi schválně schovala data narození rodičů, abych zapomněl na jejich narozeniny. Odpadkový koš rozhazuje po pokoji papírky a v duchu se raduje, že budu muset odpoledne zase uklízet. Lampa se rozsvěcuje a zhasíná, aby odebírala co nejvíce proudu. Televize všem pouští stále dokola reklamu na kofolu. Skříň zavalila postel, která se snažila odpojit televizi, protože už jí reklama lezla na nervy. Alespoň kalendář dělal něco užitečného – kroužkoval mi všechno důležité v roce. Polštář pořádá rodeo s mojí stolní lampičkou. Prohrál a lampa ho odhodila zpátky na postel. Dva listy papíru, které vylezly ze šuplíku, šermovaly fixami, a potom se snažily vzájemně se počmárat. Tak dost! Sundám oko z klíčové dírky a vběhnu do pokoje. A tam ... nic! Všechny věci byly na svém místě. Že by se mi to všechno jenom zdálo?

Zdeněk Cirhan, Trhový Štěpánov, 7. třída

Můj čistý a uklizený pokoj není tak čistý a uklizený, jak se zdá. Moje šatní skříň si povídá se zrcadlem a plyšové hračky si na polici hrají na honěnou. Moje náušnice skácou do zapomenutého čaje jako do bazénu. Můj počítač si přehrává písničky 70. let a pohupuje se do rytmu (asi pokus o tanec).

Andrea Houdková, Soutice, 7. třída

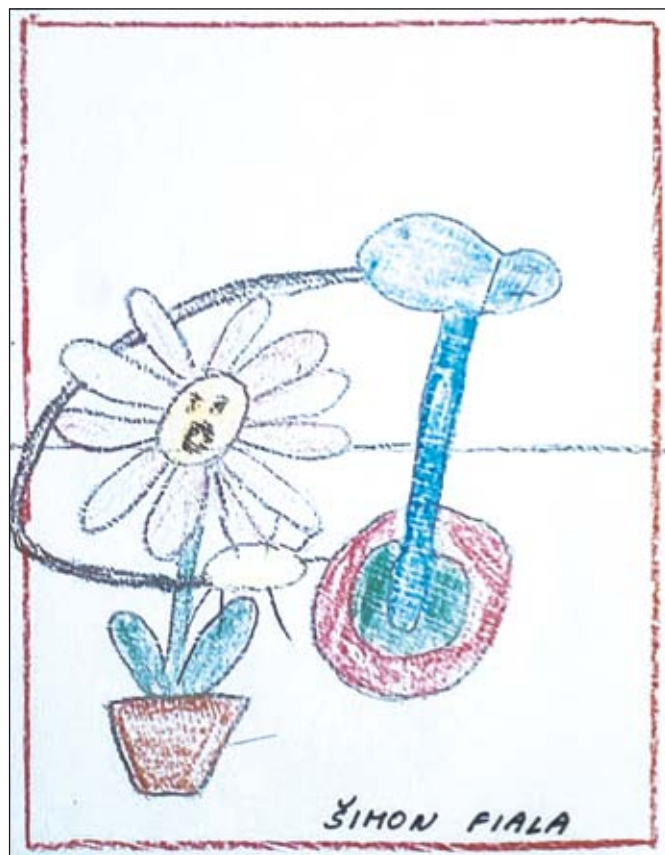
Můj počítač sám hraje hry, postel se sama ustlala, protože já jsem na to zapomněl. Plyšáci se perou a lampa si

udělala ze svého kabelu laso a chytala židle (krávy) – takže western. Květiny se navzájem přesazují. Gauč u otevřeného okna rozdýchává použité ponožky, které jsem na něm zapomněl. Jakmile jsem vešel do pokoje, byly všechny věci na svých místech, jak jsem je nechal.

Šimon Neděla, Trhový Štěpánov, 7. třída

Z počítače se ozývá hudba a v jejím rytmu tancuje želva s plyšovým medvídkem. Židle a skříň se dívají na televizi. Na židli sedí křeček a hraje hry na telefonu, který jsem zapomněl doma. Plyšová opice drží v ruce rádio a skáče po gauči. Ostatní plyšáci mají polštářovou bitvu. Lampa škrtí svojí šňůrou květinu, protože jí stíní. Postel se přesunula k oknu a nad tím vším se vznáší koberec... Když jsem udělal krok do pokoje, všechny věci rázem ztuhly.

Šimon Fiala, Hulice, 7. třída

Počítač bojuje s tabletem. Ten skočil ze stolu, ale naštěstí ho zachytil polštář, který si toho všiml. Vedle postele se mezitím hrnky předháněly, kdo dříve polije podlahu svým obsahem. To rozzlobilo skříň, která je kamarádkou podlahy, otevřela šuplík a chytila do něj splašené hrnečky. Okno se samo otevřelo a omylem shodilo vázu. Plyšový medvídek pak musel rozbitou vázu slepit, aby nikdo nic nepoznal. Televize pustila program se cvičením na posilování břišních svalů, do kterého se

pustily židle s postelí. Větrák chtěl taky posilovat, tak se roztočil na nejvyšší výkon, čímž mi rozfoukal sešity po celém pokoji.

Tomáš Kakos, Chlum, 7. třída

V pokoji se děly neuvěřitelné věci. Moje stolní lampička se proměnila v obrovský tobogán, kaktusy twerkovali (druh tance spočívající ve vystrčení zadní části těla a jejím vrtní směrem nahoru a dolů), ostatní květiny také tancovaly a můj lustr se proměnil v obří diskokouli. Ještěčky začaly rapovat za mohutného povzbuzování obrázků na stěnách. Můj pokoj se proměnil ve vodní párty. Chvilí na to se můj koberec vznesl, nastoupili na něj pasažéři a nabral rychlost. To už se mi nedostávalo rozumu a vtrhla jsem do pokoje. Všechny věci na mě udiveně pohledly a spadly na zem v té poloze, ve které právě byly. Jenom Barbie panenky si ještě dopíjely své drinky...

Veronika Vargová, Chlum, Aneta Jeřábková, Sedmpány, obě 6. třída

Želva smaží rybí prsty, květina se proměňuje v masožravou a snaží se sežrat postel. Orchidej na okně natáhla svůj dlouhý stonek a hraje hry na PC. Televize se sama zapnula, a tak mohou rybičky z akvária pohodlně sledovat pořad „Rybí kuchyně“. Plyšový medvídek šplhá po prostěradle na stůl, ale ten se právě hrne do kuchyně, aby našel v lednici něco na zub. Další květina si osedlala

vysavač a jezdí rodeo. Koberec se rozvlnil, zřejmě si hraje na oceán. Lampa čte „Stmívání!“ a kaktus chce políbit balónek, což zřejmě nedopadne moc dobře.

Ondřej Horálek, Trhový Štěpánov, 6. třída

U dveří na skřínce mám rybičku. Ta se najednou proměnila ve žraloka, převrhla akvário a všude byla spousta vody. Postel dělala kotrmelce a židle salta. Stojan na oblečení tancoval s medvídkem, knížky hrály s mobilem na babu nebo na schovávanou a nad tím vším se vznášel létající koberec... Když jsem vešla do dveří, bylo vše na svém místě. Rybička si spokojeně plavala v akváriu, hračky byly poskládané na posteli a já nemohla uvěřit tomu, co jsem před chvílí viděla.

Tereza Jeřábková, Trhový Štěpánov, 6. třída

Rádio začalo hrát a všechny věci se sešly na posteli, aby uspořádaly párty. Lampička začala zuřivě blikat a všechny věci tancovaly. Jen medvídek seděl smutně v koutku... Přišla k němu Barbie v sexy oblečku, medvídek se rozzářil a začal se červenat. Barbie ho vyzvala k tanci. Přeskočila jiskřička, a když se k ní při romantické hudbě přitiskl trochu více, zašeptala mu: „Ty draku...“ A co se nestalo? Probudil jsem se

Vít Hromas, Hulice a Filip Hašek, Trhový Štěpánov, oba 6. třída

Sportovní úspěchy žáků ZŠ v závěru školního roku

Pro krásné sportovní zážitky si starší žáci ZŠ zajeli v závěru školního roku do sousedního okresu Kutná Hora – 6. června na atletický pohár do Zruče nad Sázavou a 15. června na dívčí volejbalový turnaj do Kácova. Atletických závodů se zúčastnilo 6 družstev z pěti škol (Zruč nad Sázavou, Trhový Štěpánov, Zbraslavice „A“ a „B“, Ledec nad Sázavou, Jesenice). Navzdory nevysokému počtu účastníků měly závody vysokou úroveň. A naši atleti si vedli skvěle.

Dívky obsadily v soutěži družstev suverénní 1. místo a chlapci se také nenechali zahanbit. Bohužel při zpracovávání jejich výsledků zradila pořadatele technika a tak byla k dispozici pouze individuální umístění. Podle neoficiálních (soukromých) propočtů by však hoši také vyhráli, nebo byli těsně druhí.

Za starší žákyně závodily N. Štiková (1. místo ve skoku dalekém – 487cm – osobní rekord, 4. místo ve skoku vysokém), N. Kopecká (2. místo ve skoku dalekém – 435cm – osobní rekord, 2. místo v běhu na 60m), D. Limburková (3. místo v běhu na 60 m a 800 m), V. Valouchová (4. místo v běhu na 800m a ve vrhu koulí), H. Pejšová (vrh koulí, skok vysoký). Štafetu na 4x60 m děvčata s přehledem vyhrála.

Za starší žáky nastoupili do závodů Štěpán Neděla

(1. místo v běhu na 1500 m, 3. místo v běhu na 60 m), J. Šindelář (2. místo ve skoku vysokém – 153cm – osobní rekord, 4. místo ve vrhu koulí), J. Menda (skok daleký, skok vysoký), E. Pechar (běh na 60 m, běh na 1 500 m) a A. Boušek (skok daleký, vrh koulí). Ve štafetě na 4 x 60 m byli chlapci těsně druhí.

Na volejbalový turnaj do Kácova vyrazila děvčata ve složení A. Vilímovská, K. Kulíčková, N. Štiková, N. Červenáková, N. Kopecká, H. Pejšová a D. Limburková. Sedm týmů hrálo systémem „každý s každým“ na dva hrané sety, každý vyhraný set tedy znamenal bod (za výsledek 1 : 1 si družstva připsala po jednom bodu). V důležitém vstupu do turnaje proti domácímu Kácovu naše dívky brzy setřáslы nervozitu a přesvědčivě zvítězily 2 : 0. Tento výsledek je uklidnil a herní pohodu si přenesly i do druhého utkání proti Zruč nad Sázavou. První set překvapivě hladce vyhrály, ve druhém však nezvládly koncovku, prohrály 13 : 15 a ztratily tak bod za výsledek 1 : 1. Třetí zápas proti obávaným Postupicím vyšel našim hráčkám na výbornou, bez větší námahy zvítězily 2 : 0 a rázem se staly adeptkami na stupně vítězů.

Červené Pečky vyslaly do Kácova dva týmy, z nichž zkušenější nesl překvapivě označení „B“. A právě proti tomuto kvalitnímu týmu předvedla děvčata nejslabší vý-

Zleva A. Vilimovská, K. Kulíčková, N. Kopecká, N. Štiková, N. Červeňáková, D. Limburková, H. Pejšová

N. Červeňáková, N. Kopecká, D. Limburková, N. Štiková, K. Kulíčková, H. Pejšová a ležící A. Vilimovská

kon na turnaji a hladce prohrála 0:2. Špatného rozpoložení se naše volejbalistky zbavily v utkání proti nejslabšímu družstvu turnaje – Červeným Pečkám „A“, když jim k vítězství 2 : 0 stačil průměrný výkon. V této fázi turnaje (vzhledem k výsledkům dalších zápasů) už měly sice štěpánovské dívky jisté třetí místo, ale jen malou šanci posunout se v tabulce výše. Navíc je v posledním zápase čekaly dosud suverénní Kunice. Vše se však zdramatizovalo, když Kunice ztratily set se Zručí nad Sázavou a totéž se přihodilo Červeným Pečkám „B“ proti Postupicím. Najednou se pro naše děvčata otevřela možnost poskočit na 2. místo a v případě dalšího zaváhání Červených Peček „B“ dokonce na 1. místo. Musela by však porazit favoritky turnaje z Kunic. Proti sebejistým hráčkám Kunic podaly naše dívky nadšený výkon. Výborný servis a obětavá hra v poli vynesly vítězství v prvním setu 15 : 11! Nadějně se vyvíjel i druhý set, pak však soupeřky přitvrdily ve hře na síti, kde uplatnily výškovou převahu, v některých okamžicích jim pomohlo i štěstí

a druhý set vyhrály, což jim stačilo na celkové vítězství. Naše děvčata však nesmutnila, o 3. místě před začátkem turnaje ani nesnila, jejich prvotním skromným cílem bylo neskončit poslední. Celý turnaj si užívala – vzájemně se povzbuzovala, pod taktovkou kapitánky A. Vilimovské vymýšlela různé pokřiky, pozdravy soupeřkám a došlo i na vítězné tanečky. Z Kácova si dívky přivezly nejen pohár a dárkový balíček, ale také vyšší sebevědomí, uznání trenérů, respekt soupeřek a pochopitelně báječné zážitky, na které mohou vzpomínat.

Pořadí družstev:

1. Kunice	10b
2. Červené Pečky „B“	9b
3. Trhový Štěpánov	8b
4. Zruč nad Sázavou	6b
5. Postupice	6b
6. Kácov	3b
7. Červené Pečky „A“	0b

Zleva N. Kopecká, D. Limburková, V. Valouchová, N. Štiková, A. Boušek, J. Šindelář, E. Pechar, Š. Neděla, J. Menda

Přilétli ptáčkové, štěstí do Sedmpán

Vlaštovčí pár si vybral svůj domov – keramické srdce v předsíni

Již naši staříčkové v dávných dobách vítali radostně na jaře navracející se vlaštovky a říkali jim ptáčkové štěstí, protože věřili, že ho do lidských domovů přinášejí.

Jednoho květnového dne po příjezdu na chalupu jsme uviděli, že do síně domu přilétá vlaštovčí pár, který se začíná pomalu zabydlovat a stavět si hnízdo, protože za naší nepřítomnosti zde našel patriční klid. A rázem vyvstalo

dilema! Nechat je tu či nenechat? Nakonec se rodinná rada usnesla, že vlaštovky jsou symbolem jara, přinášejí do domu štěstí a jsou chráněny zákonem, a protože si vybraly za svůj domov právě nás, ať si svůj příbytek dostaví. Hlavně pak proto, že si pro své obydlí vybraly přímo symbol lásky – srdce z keramiky. 20. května měly dostaveno a už za týden bylo v hnízdě pět kroupenatých vajíček, z nichž se za pár dnů začala klubat první mláďátka a koncem června opustila všechna svůj domov. Tato událost byla poučná i pro naše vnuky, kteří měli možnost pozorovat zpovzdálí jejich vývoj. A pak se stalo něco nepředvídaného! Vlaštovčí pár si začal stavět nové hnízdo v bývalém chlévě, patrně proto, aby měl pro své další potomky dostatečný klid. Tentokrát sedí samička na třech vajíčkách a my už se těšíme, až se ozve první švitoření. A přejeme jim koncem prázdnin, neboť podle pranostiky „Na svatého Jana stětí vlaštovička od nás letí“, šťastný návrat do teplých krajů a koncem dubna se těšíme na milé shledání, aby se naplnila slova dubnové pranostiky „Na sv. Jiří vlaštovky už víří“. Tak šťastnou cestu!

Jana Svobodová, Sedmpány

Za týden bylo v dostavěném hnízdě pět kroupenatých vajíček

První mláďátka jsou již na světě; foto Tomáš Svoboda

Holub hřivnáč na návštěvě majitele zahrady v Trhovém Štěpánově

Holub hřivnáč je náš největší holub. Dosahuje hmotnosti 400 – 700 g a v rozpětí křídel až 75 cm. Je modrošedě zbarvený, vole má červenošedé, prsa a šíje mají fialovokový lesk. Ze strany na krku má půlměsíčkovité výrazné bílé skvrny se zelenkavou obrubou, ty však mladým holubům chybí. Na křídlech je bílé zrcadlo a na ocasu široký bílý pás s koncovým černým pásem. Zobák a nohy jsou červené. Přilétá k nám v březnu a zdržuje se v lesích do nadmořské výšky 1 300 m. Obsazuje polní remízky nebo větší lesní parky. Jeho potravou jsou zrniny,

žaludy, bukvice, semena jehličnanů a někdy i hmyz a hlemýždi. Polykají však i drobné kamínky pro lepší trávení. Na pole za potravou často létají v hejnech, večer i ráno. Rádi navštěvují potůčky i napáječky. Při odletu hlasitě plácají křídly. Už v dubnu začínají zasnubní lety. Tehdy holub vystartuje z vrcholku stromu prudce vzhůru a pak plachtí šikmo dolů. Někdy se dvoří i na zemi tak, že samec chodí za samičkou a dělá hluboké předklony, rozprostírá ocas a dělá několik poskoků na obou nohách. Přitom tlumeně vrká. Hnízda si dělají v korunách

stromů nebo obsazují opuštěná hnízda jiných ptáků. Samička snáší jen 2 vejce a sedí na nich střídavě oba partneři asi 17 dní. Vylíhlá mláďata rodiče intenzivně krmí z volete, později i semeny. Po 25 dnech mladé vylétají z hnízda a dospělí se připravují na nové hnízdění. Hnízdí dvakrát až třikrát do roka, od dubna do srpna. Jejich nepřáteli jsou v přírodě jestřábi, sokoli stěhovaví, lišky a kuny. Na podzim, v říjnu až listopadu odlétají do teplejších míst (středozemí, severozápad Afriky).

(čerpáno z internetu)

Holub hřivnák vystavuje svou krásu na návštěvě majitele zahrady v Trhově Štěpánově; foto Josef Korn

Mezinárodní fotbalové přátelství

Na přelomu června a července se o krásném slunečném víkendu uskutečnilo tradiční utkání mezi našimi fotbalisty a přáteli z německého Peissenu. Tato tradice trvá již 49 let a po několikaleté odmlce se nám podařilo kontakt s mladými sportovci opět navázat.

Po 2 letech jsme se sešli opět v Trhově Štěpánově, kdy nás přijelo navštívit celkem 22 zástupců německého klubu. Fotbalisté dorazili v pátek podvečer, kdy se nejdříve ubytovali v Hotelu Rabbit a následně vyrazili na fotbalové hřiště, kde proběhlo uvítání s našimi fotbalisty, večere a sledování fotbalového utkání.

V sobotu dopoledne proběhla exkurze v kácovském pivovaru, která všechny zúčastněné nadchla a následoval chutný oběd v podobě vepřo-knedlo-zelo, který byl pro většinu pánů až moc vydatný. Vrchol víkendu přišel v 16 hodin, kdy proběhlo oficiální přivítání panem sta-

rostou, předání darů a započalo přátelské utkání. Celý zápas opět proběhl v rámci férové hry a přátelské atmosféry. Utkání skončilo smířlivým výsledkem 2:2, kdy naši fotbalisté zvítězili na penalty a získali tím sud piva od pana starosty.

Po utkání probíhala na hřišti diskotéka, hodně se jedlo, pilo a slavilo až do brzkých ranních hodin. V neděli ráno se fotbalisté rozloučili a přislíbili si opět příští rok návštěvu, tentokrát v Peissenu. Tam oslavíme již 50. výročí našeho přátelství. Všichni jsme velice rádi, že se tento vztah mezi kluby znovu obnovil. Velice si toho vážíme a budeme se snažit toto přátelství i nadále udržovat.

Chceme poděkovat všem, co se na víkendové akci podíleli nebo nás podpořili.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

Veronika Petrásková, Dalkovice

Naši fotbalisté s přáteli z německého Peissenu; foto z archivu FK Trhový Štěpánov

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV
POZVÁNKA
ŠTĚPÁNOVSKÝ POHÁR
V NOHEJBALE TROJIC

Pořadatel: město Trhový Štěpánov
 Termín: **sobota 12.srpna 2017 od 9.00 hod.**
 Místo konání: multifunkční hřiště nad školou
 Hrací systém: bude určen podle skutečného množství zúčastněných týmů
 Vklad: za družstvo 300,- Kč
 Ceny: první tři týmy věcné ceny + poháry
 vítěz putovní pohár
 Občerstvení: přímo v areálu hřiště
 Přihlášky: telefonicky nebo e-mailem do 10. srpna
Stanislav Kužel, tel. 724 188 645, e-mail: spolkovy.dum@seznam.cz

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV
POZVÁNKA
VI. ročník
ŠTĚPÁNOVSKÝ POHÁR
VE VOLEJBALE SMÍŠENÝCH DRUŽSTEV

Pořadatel: město Trhový Štěpánov
 Termín: **sobota 19.srpna 2017 od 8.30 hod.**
 Kategorie: smíšená družstva (4 muži + 2 ženy)
 Místo konání: multifunkční hřiště nad školou
 Hrací systém: bude určen losováním dle skutečného počtu zúčastněných týmů
 Vklad: za družstvo 400,- Kč
 Ceny: první tři týmy věcné ceny + poháry,
 vítěz putovní pohár
 Občerstvení: přímo v areálu hřiště
 Přihlášky: telefonicky nebo e-mailem do 11. srpna
Stanislav Kužel, tel. 724 188 645, e-mail: spolkovy.dum@seznam.cz

FK Trhový Štěpánov hledá

provozovatele občerstvení v klubovně na fotbalovém hřišti v době fotbalových zápasů. Bližší informace zájemcům podají předseda Petr Skalický (skalicp@seznam.cz) nebo člen výboru Tomáš Neděla (tomas.nedela@centrum.cz)

Narození dětí

04.05.2017- Richard Mareš, Sedmpány

*Richard Mareš s maminkou Janou Ryšavou ze Sedmpán;
foto z rodinného alba*

13.06.2017 – Dominik Melichar, T. Štěpánov

*Dominik Melichar s maminkou Petrou a bratrem Adamem;
foto Josef Korn*

25.05.2017 – Lukáš Gronych, Trhový Štěpánov

Lukáš Gronych s bratry Štěpánkem a Karličkem a s rodiči Zuzanou Dudkovou a Martinem Gronychem; foto z rodinného alba

14.07.2017 – Ella Havlínová, Střechov n. Sáz.

*Ella Havlínová s rodiči Alenou Bohabojovou a Petrem Havlínem;
foto z rodinného alba*

Jubilanti

Marie Vlasáková

Marie Vlasáková z Dalkovic oslavila 80. narozeniny 18.07.2017;
foto Josef Korn

Životní jubilea

- 01.08. – Božena Tlustá, Střechov – 91 let
- 06.08. – Věra Hochová, Trhový Štěpánov – 88 let
- 13.08. – Alena Tomaidesová, Trhový Štěpánov – 80 let
- 14.08. – Karel Kořínek, Trhový Štěpánov – 60 let
- 16.08. – Stanislava Kopecká, Dalkovice – 82 let
- 18.08. – Helena Kupsová, Trhový Štěpánov – 84 let
- 18.08. – Pavel Provazník, Střechov – 60 let
- 21.08. – Lubomír Pazour, Trhový Štěpánov – 60 let
- 23.08. – Jan Landa, Sedmpány – 55 let
- 01.09. – Marie Kučerová, Trhový Štěpánov – 50 let
- 05.09. – Věra Kadlečková, Trhový Štěpánov – 55 let
- 07.09. – Václav Chlumský, Střechov – 50 let
- 11.09. – Marie Polívková, Trhový Štěpánov – 65 let
- 15.09. – Ludmila Kořínková, Trhový Štěpánov – 93 let
- 18.09. – Božena Doubová, Sedmpány – 83 let
- 20.09. – Dagmar Donátová, Trhový Štěpánov – 86 let
- 20.09. – Jana Krobová, Trhový Štěpánov – 60 let
- 20.09. – Věra Gregorová, Trhový Štěpánov – 55 let
- 28.09. – Pavel Hrdlička, Sedmpány – 55 let
- 30.09. – Josef Fantýš, Štěpánovská Lhota – 80 let

Sňatek uzavřeli

03.06.2017 - Pavel Provazník, Střechov nad Sázavou a Iveta Novotná, Mladá Vožice

Pavel Provazník, Střechov a Iveta Novotná, Mladá Vožice; foto z rodinného alba

01.07.2017 - Josef Špička, Trhový Štěpánov a Mirka Nováková, Ústí nad Labem

Josef Špička, Trhový Štěpánov a Mirka Nováková, Ústí nad Labem

**22.07.2017 – Ondřej Vošický, Dubějovice
a Adriana Mudrončíková z Týnce nad Sázavou**

Ondřej Vošický, Dubějovice a Adriana Mudrončíková, Týnec nad Sázavou se synem Kryštofem; foto Antonín Vošický

Stříbrnou svatbu oslaví

19.09. – Miloslav a Veronika Račanských, Dubějovice

Navždy odešli

15.06. – Karel Kordina, Trhový Štěpánov, ve věku 74 let

Vzpomínka

Dne 15.08.2017 vzpomeneme první výročí, kdy nás navždy opustil náš milovaný tatínek, dědeček, švagr a strýc pan Jaroslav Nerad. Zároveň jsme vzpomněli 27.06.2017 sedmé výročí, kdy nás navždy opustila maminka, babička, švagrová a teta paní Jiřinka Neradová. Kdo jste je měli rádi, věnujte jim tichou vzpomínku.

Jiřinka a Jaroslav Neradovi;
foto z rodinného alba

Rodina Neradova

ROCKOVÁ POUT'

MEPEB

LENKE-J ODPAK

ULTIMA

HARDMCK

ALLMARRA

WWW.ORGANIZACEPROSINCE.COM

26.8.2017

16:00 - 02:00

TRHOVÝ ŠTÉPÁNOV

VSTUPNÉ 150KČ

NÁDRAŽÍ

Občané Trhového Štěpánova a okolí se mohou přihlásit na Akademii třetího věku (A3V) ve Vlašimi

Pořádají: Farní charita Vlašim, Město Vlašim, Vzdělávací institut Středočeského kraje (VISK), Academia Rerum Civilium – Vysoká škola politických a společenských věd Kutná Hora

Téma semestru: **Živá historie**

Přednášející: Doc. PhDr. Vladimír Srb, Ph.D., prorektor ARC – VŠPSV

Průběh kurzu: Celý kurz je rozdělen do pěti setkání (přednášek). Každá přednáška trvá 4 vyučovací hodiny (tj. 180 minut).

Místo konání: Vlašim, farní besídka u kostela sv. Jiljí

Termín konání kurzu: říjen 2017 – leden 2018; předpokládaný čas: 9.00 – 12.30

Cena za kurz: 250,- Kč (Plná cena by činila 750,- Kč, po jednání s vedením města lze předpokládat, že na větší

část poskytne město příspěvek). Po skončení obdrží každý absolvent certifikát. Účast v cyklu Akademie není pouze pro seniory.

Kontaktní osoba:

Eva Strnadová, tel. 605 408 887,

e-mail: strnadova@visk.cz

– s případnými dotazy se můžete obrátit přímo na ni.

Obsah kurzu: Úvod do výzkumu naší minulosti; Zkoumání dějin rodin, osobností, firem; Základy práce historika – práce s prameny; Jak napsat kvalitní historický text; Pomocné vědy historické (např. Paleografie, chronologie, heraldika); Genealogie a výzkum rodů; Archívy a jejich úkoly; Životopisy a biografie; Dějiny města a obce; Moderní společnost a historie.

Od února do května 2018 plánujeme druhý semestr (nezávislý na prvním) s tématem **PRVNÍ REPUBLIKA** (ke 100. výročí vzniku Československa).

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 4 – srpen 2017 – informační a kulturní dvoutměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová mistostarostka@trhovystepanov.cz telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Mgr. Stanislav Kužel. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 700 ks. Cena výtisku 5,- Kč. Uzávěrka 20. 07. 2017. Předáno pro grafické zpracování 31. 07. 2017